

POSTÁS DOLGOZÓ

III. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM. A P O S T Á S S Z A K S Z E R V E Z E T L A P J A 1950 július 1

A BUDAPESTI PÁRTÉRTÉKEZLET TANÁCSKOZÁSÁRÓL

Budapest legjobb kommunistái — közöttük a postás dolgozók is — részt vettek a Magyar Dolgozók Pártja budapesti pártértekezletén. Nagyjelentőségű esemény ez, mert az ország lakosságának 17-4 százalékát, az ipari munkásság 60 százalékát kitevő, fővárosunk legjobb képviselői — akiknek vezetésével a budapesti dolgozók jelentős mértékben hozzájárultak eddigi eredményeinek eléréséhez — tárgyalták meg, értékelték ki az elért eredményeket, tárták fel a hibákat és jelölték meg a hibák kiküszöbölésének módját, azt, hogy a Párt Központi Vezetősége határozatainak végrehajtásával fokozzuk eredményeinket a Párt, a munkásszféra hatalmának megszilárdítására.

A Budapesti Pártértekezlet, melyet az ország dolgozói nagy szeretettel és figyelemmel vártak, amelyen részt vett Pártunk Politikai Bizottsága, azt kell, hogy mutasson elkövetkező munkánkban.

A Pártértekezleten Kovács István elvtárs, a budapesti Pártbizottság titkára tartotta meg a beszámolót. Rámutatott azokra a nagy eredményekre, amelyeket a budapesti Pártbizottság, a Központi Vezetőség határozata végrehajtása nyomán elért a termelés terén. A munkaversenyekről szólva, megállapította, hogy jelenleg a budapesti üzemek dolgozóinak 70 százaléka áll versenyben.

Az eredményeink mellett — mondotta — rá kell mutatni arra is, hogy a verseny szervezése terén még komoly hiányosságaink vannak.

Sok helyen üzemi szakszervezeti funkcionáriusaink még nem fordultak a termelés felé, elhanyagolják a verseny szervezését és ellenőrzését. Az utóbbi időben Pártunk és a kormányzat nyomtatékosan aláhúzza, hogy a verseny és a sztahanov-mozgalom szervezésével a minisztériumoknak, a vállalatvezetőknek behatóan kell foglalkozni. Ezt egyes helyeken, különösen szakszervezeti vonalon úgy értelmezik, hogy az egész versenymozgalmat átadják a vállalatvezetőknek s maguk nem foglalkoznak vele. Ez helytelen.

A szakszervezet feladata a verseny szervezése és ellenőrzése. A pártszervezet feladata, hogy irányítsa a versenyt és politikai felvilágosító tömegmunkával meggyőzze a munkásokat a versenybe való bekapcsolódásról. De a vállalatvezető és a minisztérium nem lehet közömbös a versenyrel szemben, mert a verseny a termelési eredmények legfontosabb emelője. Ezért szükséges, hogy a minisztérium, a vállalatvezető, a szakszervezet, a párt és a szakszervezetekkel szorosan együttműködve, adjon meg minden támogatást az iparágak munkásainak, hogy az egyes üzemeket átfogó és a termelést hatalmas mértékben előrevívő versenymozgalom kifejlődhessen. A pártbizottság, az üzemi bizottság és a vállalatvezetés közös, egymást támogató munkájának eredményeként leszünk csak képesek állandósítani, megszilárdítani a szocialista munkaversenyt és a sztahanov-mozgalmat.

Ezután a termelékenység alakulásáról beszélt, majd a bércsalás, a normalizálás kérdéseire tért át.

Ha megnézzük a legarcátlanabb bércsalókat és normalizálókat, a munkafegyelmek durva megsértőit, azt tapasztaljuk, hogy zömükben vagy volt jobb oldali szociáldemokraták, katonatisztek, az egyházi reakció emberei, volt fasiszta szervezetek aktív tagjai, vagy azok közvetlen hatása alatt álló emberek.

Kovács elvtárs a példák hosszú sorát említette meg arra, hogyan dolgozik a gyárakban az ellenség keze. Rámutatott arra, hogy a kommunizmusnak és az öntudatos, pártönkivűli munkásoknak le kell leplezni minden üzemben az áruló jobboldali szociáldemokratákat és az egyéb ellenséges elemeket. Az ellenség munkája mellett ezekért az állapotokért komoly felelősség terheli az üzemek vezetőit, a párt és szakszervezeti funkcionáriusokat, mert opportunizmusból, népszerűségahajásból — bár látják ezeket a viszályhelyzeteket — nem lépnek fel ellene. A normalizálók, bércsalók, OTI-csalók

és a munkafegyelmek durva megsértői között párttagok is akadnak.

Világosan le kell szögezni pártkonferenciánkon, hogy ez összeférhetetlen a párttagsággal, a kommunista morállal.

A bércsalók, a munkafegyelmek megsértői ellen elsősorban politikai felvilágosító munkával, példaadó magatartással kell küzdeni. De, mi, nagybudapesti kommunisták, teljes egészében helyesüljük kormányunk rendeletét, hogy a bércsalókat bíróság elé kell állítani és fizetésükből le kell vonni az okozott kárnak megfelelő összegeket. A budapesti munkásoknak, de különösen a kommunistáknak példát kell mutatniok az ország dolgozóitól a normalizálók, bércsalók elleni harcban, a munkamorál megjavításában, az öntudatos munkához méltó szocialista munkafegyelmek betartásában.

Kovács István elvtárs a továbbiakban a darabért bevezetéséről beszélt, amely nagy lépést jelent előre az igazságos, szocialista bérczés megteremtése terén. A darabért bevezetés azt jelenti, hogy minden munkás, mindenkor pontosan tudja, hogy mennyit fog keresni. Ez is kétség kívül, ösztökélőleg hat majd a munka termelékenységének emelésére.

Ezután a budapesti dolgozók élet-színvonalának emelkedéséről beszélt Kovács elvtárs, melyre jellemző az is, hogy óriási mértékben megnövekedett az élelmiszerfogyasztás.

Negyven százalékkal több fejet isznak ma Budapesten, mint 1938-ban. Több mint kétszeresére növekedett a tojásfogyasztás.

Kovács elvtárs ezután azt hangsúlyozta, hogy a budapesti pártszervezeteknek mindennapi munkájukat szervezésükkel kell kapcsolni a béke megvédéséért folyó harcban. A békemozgalom országunkban is egyre nagyobb méreteket ölt, a magyar nép túlnyomó többsége tett hitelt Pártunk és kormányunk békepolitikájára mellett. A magyar püspöki kar nem volt hajlandó részt venni az országos békemozgalomban. A felszabadulás után egészen a legutóbbi időkig a budapesti katolikus papok zöme a templomi szöszöket használta fel népi demokráciánk, a Kommunista Párt elleni uszításra.

Az alsó papok egy része elítéli püspökei népeleves magatartását és demokráciánk mellett foglal állást.

A klerikális reakció a kötelező hitoktatás megszüntetésére visszatért azzal, hogy Pártunk nem fejtett ki propagandát, hogy a gyermekek ne járjanak hittanra.

A hitoktatók, a papok terrorizálják a gyermekeket, a hittanórákat reakciós uszításra használják fel. Széles körű felvilágosító munkát kell kifejtelnünk. Nem tűrhetjük, hogy jövő generációnkat a klerikális reakció félrevelje, megmérgezze. A Központi Vezetőség határozata rámutat, hogy a vallás a pártban belül nem magánügy.

Megerősödtek pártszervezeteink

Mindazokat az eredményeket, amelyeket elértünk — folytatta — a Magyar Dolgozók Pártjának köszönhetjük. A nagybudapesti pártszervezetek, Központi Vezetőségünk és Rákosi Mátyás irányítása mellett hajtották végre feladataikat.

Majd arról beszélt, hogy pártszervezeteink jelentős mértékben megerősödtek, szociális összetételükben is komoly javulás tapasztalható. De a pártönkivűli demokrácia érvényesítése terén még sok a tennivaló.

A pártbizottság felelős azért is, hogy igen sok pártszervezetben nem tartanak rendszeresen taggyűlést, és ha volt is, nem vitatták meg az elévült munkát és a Párt előtt álló feladatokat. Nem foglalkoztak a tagsággal, s így nem tudott kifejlődni az alulról jövő bírálat és ellenőrzés.

Nagy hiányossága a budapesti pártszervezetek és a budapesti pártbizottság munkájának az, hogy nincs meg szervezete a rendszerszerű ellenőrzés.

A végrehajtás ellenőrzését Lenin és Sztálin elvtársak a szervezési munka fő módszerének tekintették. A mi pártfunkcionáriusaink túl sok időt töltenek

A bérszámfejtés hibáinak talaján támad az ellenség

Az ország különböző részeiből érkeznek hozzánk panaszok, amelyek arról számolnak be, hogy a bérszámfejtés terén még mindig komoly hibák vannak.

Nyírbátori levelezőnk írja többek közt: „Örömmel olvastuk a szombat-helyi bérszámoló versenykiadvását. Remélhetőleg sok hasonló munkahelyen dolgozó szaktárs jogja majd elfogadni és így a dolgozók közt is lassan elmúlik az az elégedetlenség, mint ami volt a mi hivatalunkban is június 1-én.

Ugyanis egyes órabéres szaktársaink alig kaptak kézhez néhány forintot csak, a többi vissza kellett fizetniük a korábbi, rossz számfejtések miatt.

Bizony, alig akarták felvenni a fizetésüket, úgyhogy valóságos rábeszélés kellett hozzá. Bizonygattuk, hogy ez nem fog előfordulni többet, hisz tévedni emberi dolog. Igen, de volt közöttük egy kézbesítő szaktárs, aki már május 15-én sem kapott egy fillért sem. Bizony, az a pénz már elment régen, amit talán előre jelvelt, abban a hitében, hogy most már ennél lesz ezután a fizetése, így persze sokkal rosszabbul esett a mostani visszafizetés.

Még egy sor hasonló példát lehetne hozni, ami az egy összegben történt levonások bürokratikus, lélek nélküli alkalmazása mellett tanuskodik.

De számos olyan panasz is van, ahol a dolgozók a rossz számfejtés következtében kevesebb bért számoltak el.

Mit mond a Főosztály munkügyi osztálya erről a kérdéssel?

„Az emelkedő rendeletünk úgy intézték, hogy a megállapított eltérést egy összegben kell levonni.

A március-hó folyamán kiadott rendeletünk még nem láttuk előre, hogy milyen hibák fogtak jelentkezni, mindössze pár forintos eltérésekre számítottunk s ezért rendelt

keztünk úgy, hogy egy összegben kell az illetéktelenül jelölt összeget levonni. Nem is gondolhattunk olyasmire, hogy a

gyakorlatlan bérszámolók ebben a tárgyban kiadott, kifejezett rendelkezés ellenére szabálytalan és kétszeres kifizetéseket fogantossanak.

Értesülésünk szerint a postamesteri hivataloknál lévő órabérszámolókat készítő részére történt kétfős kifizetés. Ezek az órabérszámolók ugyanúgy eddig is utólagosan kapták fizetésüket, azonban a számvetőség a hivatal előrefizetett munkavállalóinak bérével együtt szokta megküldeni órabérszámláikat. A kifizetés azonban mindig utólagosan történt.

Az utólagos fizetésre való áttérésnél kifejezetten külön rendelkezünk az iránt, hogy az órabérszámolók részére továbbra is kéthetenként utólagosan kell kifizetni a számvetőség által kiküldött régi órabérszámlákat s márciustól kezdve ezeket a régi összegeket az új bérszámolókra kell kifizésíteni. Ennek ellenére április hó végén kifizették a rendes utólagos bért és eisején újabb kétheti bért számfejtettek az új fizetések alapján az órabérszámolók részére. Bár köztudomású volt, hogy az utólagos fizetésre való áttérés folytán senki sem kaphat dupla fizetést, nem lehet vitás, hogy az órabérszámolók ez az eljárása, hogy kétszeres bért vettek fel, nem tekinthető jóhiszemű eljárásnak. Feltehetően számolnók kellett azzal, hogy visszatéríteni fog kellene. Tekintettel arra, hogy ilyen eset a jövőben nem fordulhat elő, a debreceni postaigazgatóságot utasítottuk, hogy a nagyobb összegű térítéseket adjon, az összes körülmények figyelembevételével, méltányos részletfizetési engedéllyel.

Egyébként rendeletet adunk ki arra vonatkozóan, hogy az igazgatóságok saját hatáskörükben, az összes körülmények mérlegelése után, részletfizetési kedvezményt adhatnak, amelynek összege ha-

vonta ne haladja meg az 50 forintot.”

A fentiekből kitűnik az, hogy van egy főosztályi rendelet, amely kimondja: „a megállapított eltérést egy összegben kell levonni”. Hogy a bérszámolók „szabálytalan és kétszeres kifizetéseket alkalmaznak”, hogy a főosztály most utólag ad ki rendeletet arra vonatkozóan, hogy „az igazgatóságok saját hatáskörükben, az összes körülmények mérlegelése után, részletfizetési kedvezményt adhatnak, amelynek összege havonta ne haladja meg az 50 forintot.”

Nem beszélve a bérszámfejtés terén mutatkozó egyéb hibákról, már a fentiekből is meg lehet állapítani, hogy a munkaügyi osztály nem irányít, hanem kullog az események után, hogy a bérszámfejtők jelentős része a szabályok és rendelkezések ellenére rosszul számfejtje a béreket. Es meg kell állapítani azt is, hogy a hibákra nem egyezben a „Postás Dolgozó”-n keresztül is felhívtuk a figyelmet, javaslatokat tettünk azok kiküszöbölésére, mégis vontatottan, tervszerűtlenül, a kérdések fontosságát nem ismerve fel, történnek az intézkedések a hibák kiküszöbölésére.

Négy hónap telt el az új bérrendszer bevezetése óta,

tények bizonyítják, hogy a postás dolgozók sokat kaptak a teljesítménybér rendszerrel

s ugyanakkor még ma is a technikai lebonyolítás terén mutatkozó hibák alkalmat adnak a reakciónak a zavarkeltésre, új bérczési rendszerünk eredményeinek elhomályosítására.

„A bérszámolás körüli nehézségeket sokan félreértelmezik, az ellenség hangos támadó uszításra használja fel, hogy ezáltal a dolgozók között elégedetlenséget szítson.”

(Folytatás a második oldalon.)

el az íróasztal mellett munkával, üléssel, és ezért nem jut idejük lemenni és a helyszínen ellenőrizni a végrehajtást. Pártmunkánk megjavítása érdekében elengedhetetlen feladat tehát, hogy minden pártszervezetnél biztosítsuk felülről és a tömegek egészséges, alulról jövő ellenőrzését. Mert ennek segítségével fogjuk egyre jobban megjavítani munkánkat, megismerni kérdéseink, pártszervezetünk tényleges helyzetét, erejét és hiányosságait. Az ellenőrzés közben káderevevő munkát is végzünk, mert segítjük elhárítani a káderek útjában álló akadályokat, növeljük kádereink tudását, önbizalmát.

Sorainkban egyre nő a meggyőződés. Pártot szerető, pártú, áldozatkész elvtársak száma. Aki nekünk legszebb dolog a Párt, a munkásszféra ügyének szolgálata, akik készek minden helyzetben sikkra szállni a Párt ügyéért.

De meg kell állapítanunk azt is, hogy nem kevesen vannak párttagjaink között olyanok, akik maguk is bedőlnek a reakció propagandájának. Gyakran előfordul, hogy párttagjaink fedezik a bércsalókat, nem egy esetben maguk is közöttük találhatók. Vannak párttagok, akik zsebükből hordják a párttag-sávi könyvet, de a Pártért nem hajlandók áldozatokat hozni, nincs bennük odaadás, áldozatkészség a szocializmus építésének ügye iránt. Ezek a tények azt bizonyítják, hogy pártszervezetünkben belül még mindig komoly baj van a politikai éberséggel, a pártserű munkával, a pártfegyelmekkel.

Ezután az ideológiai nevelőmunka terén mutatkozó hiányokkal foglalkozva, megállapította Kovács elvtárs, hogy a párttagok elméleti és politikai színvonalát az elmúlt pártértekezlet óta javult, de még mindig nem tartunk lépést a követelményekkel.

Követlen a szakszervezeti munka hiányosságait ismertetve, a következőket mondta:

— A pártönkivűli tömegek nevelése

ben nagy szerepük van a tömegszervezeteknek. Legnagyobb tömegszervezetek a szakszervezetek. Eredményeink mellett rá kell mutatni a szakszervezeti munka komoly hiányosságaira is. Sok szervezetben nagy a lazaság, gyenge az ellenőrzés, hiányos a tömegkapcsolat, növekedik a bürokrácia veszélye és még nem mindenütt számolták fel a szakszervezetekben dolgozó elvtársaink a szindikalista tendenciákat. Az üzemi bizottságok nem foglalkoznak kellő mértékben a termelés, a verseny kérdéseivel, sem a munkások szociális problémáival, nem támogatják eléggé a Pártot a termelésben előtűnk álló feladatok megoldásában. Nem egy OT-titkára demagógok uszályába kerül és maga is az ellenség érdekében száll sikkra.

Mindezekért felelősek a szakszervezeti központok, amelyek nem irányítanak és ellenőriznek megfelelően és felelősek a pártfunkcionáriusok is, akik nem veszik fel a harcot a szindikalizmus ellen, nem segítik eléggé az üzemi bizottságok munkáját. A pártszervezetek feladata, hogy megadják a szükséges támogatást; a szakszervezeti elvtársaké pedig, hogy a bírálatokból okulva, megjavítsák munkájukat.

A budapesti pártszervezeteknek különös gondot kell tartogatni az ifjúsági szervezetek munkáját.

Küzdeni kell az ellen, hogy kerületi és üzemi pártszervezetek lebecsüljék a tömegszervezeteket.

Minden pártvezetőség felelősséggel tartozik a területen működő tömegszervezetek munkájáért is, mert csak ezek segítségével lesznek képesek átfogni és vezetni egész Budapest dolgozó népét.

Összefoglalva: a jelenlegi helyzetben a KV határozatait alapítva a Nagybudapesti Pártbizottság és pártszervezetek előtt a következő legfontosabb feladatok állnak:

1. Mozgósítani a budapesti kommunistákat, a dolgozókat ötéves tervünk első évének minden területén való végrehajtására és túlteljesítésére, a termelékenység emeléséért, az önköltségek csökkentéséért folyó harcra. Ennek érdekében tovább kell fejleszteni az egyéni versenyt, a Sztálin-mozgalmat, biztosítani kell a darabértrendszert bevezetését, felvenni a harcot a normalizálók, a bércs OTI-csalók, a munkafegyelmek megsértői ellen, megtszítítani az üzemeket a kártevő, jobboldali szociáldemokraták, a klerikális reakció, a volt horthysta tiszték és egyéb reakciós elemeklől.
2. Fokozni a harcot a békéért, erősíteni a proletárinternacionalizmust, a szovjet-magyar barátságot. Szélesíteni a békemozgalmat, aktivizálni a békebizottságokat, felsorakoztatni Budapest dolgozó népét a béke ügye mellett.
3. Fel kell számolni az imperialisták ötödik hadoszlopát. Fokozni a harcot az országban meglevő reakciós erők, a jobboldali szociáldemokraták, a velük együttműködő klerikális reakció, egyéb reakciók ellen.
4. Tovább mélyíteni a pártönkivűli demokráciát, a kritikát és önkritikát. Javítani a pártépítést, az ideológiai nevelőmunkát, a pártönkivűli szervezeti életet. Javítani a Párt kapcsolatát a tömegekkel, ki szélesíteni Pártunk tömegbázisát.

Kovács elvtárs beszéde után a pártértekezlet hosszú-hosszú percekig ünnepelte Sztálin elvtársat és Rákosi elvtársat.

(Folytatás az első oldalról.)

— írja a miskolci kerületi titkárhelyettes szakértünk.

Ez a lényege a kérdésnek!

Most nem azt kell mérlegelnünk, hogy „jóhiszeműen” vette-e fel a dolgozó a bérét akkor, amikor még a bérezéssel foglalkozók jelentős része sem tudja megmondani, mennyi az új bére a dolgozóknak, hanem komoly ellenőrzést kell teremteni, mely lehetővé teszi a bércsalást, de biztosítja, hogy ne rövidíthessék meg a dolgozót. Ki hiszi azt, hogy a „tévedni emberi dolog” a magyarázat a hibákra? Nem, itt nem erről van szó!

Itt az ellenség kezét kell keresni a dologban!

Látunk kell azt, hogy amíg ez a lazaság és teraszterületesség, amíg erőtelenség és a felelősségvállalás hiánya lesz a jellemző ebben a munkában, addig mindig jó talaja van az ellenség romboló munkájának.

S ebből következik, hogy az ilyen légkör megtérése a bérezés terén, az ellenség malmára hajtja a vizet.

A posta legfelsőbb vezetőinek is fel kell figyelni

ezekre a jelenségekre és sokkal többet kell foglalkozni a bérezés kérdéseivel.

Mi igen helyesnek tartanánk, ha a PRT-ben megjelenő rendelet végén, a már szinte elmaradhatatlan „a rendelet nem végrehajtható”-val szemben foglalkozni uton jogok eljárni — elmaradna és helyette tettek követhetnének azok ellen, akik rászolgálnak. Ez inkább elősegítené az öntudatos dolgozók és a postaszolgálatok érdekében megfelelő munkafegyelmet kialakítását.

Komoly jogvitákosságok és hibák vannak a szakszervezeti munka terén is a bérezéssel kapcsolatban. Funkcionáriusaink jelentős része nem ismeri eléggé a bérezés kérdését. Így fordulhat elő nem egy helyen, hogy az SZB-titkár kijelenti, hogy: „nálunk nem lehet bércsalás” s kiderül, hogy csak ő nem képes ilyet találni, mert nem tudja, hol kell az ilyet keresni. Vagy, hogy a dolgozók jogos panaszára is azzal válaszol az SZB-titkár, hogy „én nem érek rá ügyesimivel foglalkozni, nekem mozgalmi munkát kell végezni!”

Altalában elmondható, hogy a szakszervezeti munkának, főleg az üzemekben, ez a része, az érdekevédelemnek ez a formája el van hanyagolva.

A dolgozók követeljük meg,

szakszervezeti vezetőktől, hogy a jogos bérproblémák megoldásában és a jogtalan követelések vagy bércsalások leleplezésében egyaránt álljanak szilárdan a talpukon.

A szakszervezeti vezetők minden támogatást adjanak meg a szakszervezetnek, hogy a bérszámfejtés terén megfelelő rend legyen. Tanuljanak a hibákból a szakszervezeti vezetők és ne akkor kapkodjanak, amikor már megtörtént a baj. Ha ott, ahol a bérszámfejtő szervek működnek, a szakszervezeti funkcionáriusok a kifizetés előtt megnézték volna a fizetési jegyzéket, egy sor hibának és számos zavartartalomnak vetnék volna el a lehetőséget. Ez persze vonatkozik a főnökökre is, akiknek tulajdonképpen többsége „félkész” kezel a bérkérdést.

A szakszervezeti vezetők nyitott szemmel járjanak az üzemekben és éberen őrködjének a zavartalan munka biztosítása érdekében.

Leplezzék le a hibákat aljas céljaikra felhasználó jobboldali szociáldemokratákat, hasonszörű társaikkal egyetemben. Ne ringassuk illúziókba magunkat, az ellenség nem adta fel a harcot, hanem eszeveszetten támadt ott, ahol erre a legkisebb lehetőség adódik.

Harcoljunk szakadatlanul a postás dolgozók mindennapi érdekeiért, a terelés, a bérezés és a munkafegyelmet frontján egyaránt.

Az üzemi pártszervezetek vezetőivel mozgósítsuk dolgozóinkat fegyelmre, takarékosagra, a postaszolgálatok állandó javítására. Ezzel szolgáljuk a békét és ezzel adunk méltó választ a közöttünk is megbúvó, zavarosban halászó ellenséges ürvényököknek és a háborúra uszító imperialista gazdáknak.

H. D.

Nagyszerű könyvnap volt Debrecenben és Szegeden is. Képünk a szegedi könyvnapot mutatja be.

A SZOT Elnökségének határozata nyomán megtartották a Keleti-postán is az első szakszervezeti beszámoló taggyűléseket

Pártunk Központi Vezetőségének február 10-i határozata nyomán, a bírálat és önbírálat rendszeres alkalmazása, a szakszervezeti demokrácia kiterjesztése, ezeken keresztül a tömegekkel való kapcsolat szorosabbá tétele, a szakszervezeti tagság aktivizálása, bevonása fokozottabb mértékben a szocializmus építésébe munkánk központi feladata lett. Ennek jegyében folytak le első szakszervezeti taggyűléseink üzemünkben.

A KELETI POSTÁN megtartott szakszervezeti taggyűléseken a szakszervezeti tagságnak 65–70 százaléka vett részt. A taggyűlés érdeklődésének homlokterében Pártunk Központi Vezetőségének V. 31–VI. 1-i ülésének tárgya: A magyar népgazdaság fejlesztésének és a klerikális reakció elleni harc problémája állott. A beszámolóban és a hozzászólásokban is kidomborodott, milyen nagy fontosságot tulajdonít egy a vezetés, mint a tagság a munkafegyelmet megszilárdításának. Kipellengerezték azokat, akik a munkafegyelmet ellen vétettek, így pl. Tóth István és Petrus László levélkezbesítőket, akik a II. indításban nem kézbesítették le a közönséges levélpóstaik küldeményeket, s így azok 15 órá

késedelmet szenvedtek. Kipellengerezték Furulyás János mozgópostás altitkár és Selmeczi János tisztviselőt. Az első a mozgópostakocsiból kiszállt vizet inni, közben a vonat elindult, a mozgópostakocsi pedig kezelő nélkül, nyitott ajtóval közlekedett Bajától Bácsalmásig. Az utóbbi szolgálatában leltasodott.

A tagság felszólalásában hangot adott örömeinek a darabkézés bevezetésével kapcsolatban és kifejezte kívánságát, hogy ahol az lehetőség, a postán belül is valósítsák meg.

Kijött a taggyűlésen, hogy a Főosztálynak az újításokkal kapcsolatban megjelent rendelete óta a Keleti-postán is komolyan fellendült az újítómozgalom.

Fenyvesi Imre, Gelencsér József és többen a szakértársak közül bírálták a szakszervezeti terv felbontásával, a bérszámfejtéssel kapcsolatban, rámutattak a VEB gyenge munkájára. A szakszervezeti taggyűléseken résztvevő szakértársak egyhangú lelkesedéssel csatlakoztak a Standard-gyári dolgozók felhívásához, hogy a Nagybudapesti Pártkongresszus tiszteletére hosszulejáratú versenyszervezőknek kötnék.

Hibája volt a taggyűlésnek, hogy az építő kritikát a szakszervezeti bizottság eddigi munkája felett nem gyakorolta elég bátran, amivel elősegítette volna a mutatózó hibák feltárását és a szakszervezeti bizottság munkájának jobbátétét. Sz. S.

A tagság fokozott aktivitása, a felelősségvállalás növelése, üzemünk tervének teljesítése — ez jellemezte a Kábel 3 taggyűlését

A Kábel 3 dolgozói, mint valami ünnepre, úgy készültek a taggyűlésre. A bizalmiak jelen esetben jó munkát végeztek s mozgósították a tagságot. A felszólalásoknak nem akart végeszakadni, s mindből az esendült ki, hogy a Kábel 3 dolgozói fokozott aktivitással, az egyéni felelősség növelésével, Pártunk útmutatásának betartásával — készülnek üzemünk tervének túlteljesítésére, a szakszervezeti munka megjavítására.

Délután fél 4-kor a város minden részéből jönnek be a brigádok, munkacsoportok, s áramlanak a kultúrterem felé, ahonnan zenekaruk induló hallatszanak ki. A 238 dolgozóból 170 jelent meg, a hiányzók főleg vidéken dolgoznak.

Megkezdődik a taggyűlés

Az elnök ismerteti a SZOT határozatát, majd az SZB-titkár tartja meg beszámolóját.

Ismereti Pártunk Központi Vezetőségének határozatát népgazdaságunk tervének továbbfejlesztéséről s azt mindjárt saját üzemünk konkrét példáival egészíti ki. Többek között, hogy a háromhónapos kábelszerelő tanfolyamon 20-an vettek részt, hogy a kábel-üzemekben nagy a munkaerőhiány, amiért kéri is, hogy a szakértársak hozzártatózói jelentkezzenek kábelmunkásoknak.

a tervezés terén sokszor kapkodás van, pedig a tervosztály és az építési osztályok munkájának folyamatosnak kell lennie.

Az egész üzem dolgozóinak tapsa közben jelentette be, hogy a szovjet Lidia Korabelnyikova példája nyomán üzemünk már eddig 3241.31 Ft értékű új anyagot készített hulladékból s a Kábel 3. dolgozói egy napot máris hulladékanyagból dolgoztak.

Tóth István, SZB-titkár beszélt üzemünk feladatairól, de a végén, sajnos, nagyon röviden beszélt a szakszervezeti munkáról. Hibának jelentette be, hogy az SZB nem tudott jó munkát végezni a munka kétszeri kezdése miatt, mert a dolgozókat nem tudták összefogni.

Ami azonban kimaradt a titkári beszámolóból, azt pótolta maga a tagság.

Mégpedig olyan világosan, hogy abból az egész SZB csak tanulhatott. Pásztor Imre pl. mindjárt azzal kezdte, hogy üzemünk kommunista Standard kommunistáinak felhívásához csatlakoznak s mindannyian hosszulejáratú versenyszervezőknek kötnék. Rámutatott az ellenség hangjára, amikor az egyik szakértárs azt jelentette ki: „Mindegy bármilyen dolgozzanak, csak fizessék meg!”

Felhívta az SZB figyelmét, hogy az osztályharcot

a Párt vezetésével

itt is vinni kell és hogy a segítség ne csak szó maradjon az SZB részéről.

Somlai Ferenc azt tette szóvá, hogy helytelen rajzot kapnak sokszor az egyes központoktól, olyant, amiről a helyszínen a munkánál szó sincs.

Tekintve, hogy

a taggyűlésen a központok is képviseltették magukat,

így erre azonnal válaszolt is Pálkás szaktárs a Krisztina-központ nevében és ígéretet tett, hogy saját munkájukat meg fogják javítani, mert látják, mennyire fontos a pontos munka. Ugyanezt tette a Teréz-központ képviselője is.

Verecs Andor arról a 123 egyéni versenyzőről beszélt, akiknek versenyszervezőse nem megfelelő. Örömmel állapította meg, hogy normák most már nagyrészt rendezve vannak.

Megindul a vita a titkári beszámoló felett...

Földvári elvtárs az igazgatói alapról beszélt, majd ismertette azt a súlyos munkafegyelm - hiányosságot, hogy milyen gyakran ejlik ki manapság: „nem csinálom, mert a túlóra kevés”. A fegyelmelenség a két perc késéssel kezdődik, és végződik a rajzteremben két szakértárs esetével, akiket alaposan meg kellett büntetni.

Ez volt különben

az első taggyűlés, ahol a tagság tapasztalhatta a nevelés végtelen fontosságát.

Ugyanis Ballabás László felállt s elmondta, hogy ólomlopásban vett részt, de a szakszervezet alkalmat adott a hiba jóvátevésére s visszavette a tagok közé, s ez új embert csinált belőle. — „A hónapig, mint kiért kútya voltam, nem merem szembe nézni senkinek, most újra dolgozónak érezhelem magam” — mondja.

Tapsot kap Ballabás.

A tagság ezzel jelzi, hogy visszafogadta.

Ballabás egészen elérzékenyül és újra szólásra jelentkezik. — „Kihívom szocialista munkaversenyre Kaiser szakértársat!”

Még nagyobb taps a válasz. Kaiser szakértárs rögtön el is fogadja.

A taggyűlés igazi képét mutatja az ösztönösnek, a felelősségnek, amivel mindenki tartozik üzemünk szakszervezeti munkájának, a termelésnek.

Győre László arra a fonákra mutatott rá, hogy Nyiregyházaan egy szalodában 48 forintot fizettek három embernek szállásért. De amikor megtudták, hogy hivatalos munkán vannak, 75 forintot követték tőlük.

Papp Mihály és mások is szóvárték a bizalmiak gyenge munkáját, akik főleg csak a tagdíjbeszedéssel foglalkoznak. A Kábel 3-ban sokan vannak tagdíjjal hátralekban. Ennek az okai a bizalmiak, akik a bérfizetés napján nem tartózkodnak az üzemben,

így a dolgozók tagdíjajukat nem tudják kifizetni.

Már elmúlt 7 óra, de a felszólalásoknak nem akar végeszakadni.

Mikor az Internacionálé nótáló dalma elhangzik, a dolgozók nagy része azzal a tudattal térhet haza, hogy első ízben gyakorolták helyesen a szakszervezeti demokráciát.

bíráltak, nevettek, tanultak s Pártunk vezetésével megoldják jövőbeni feladataikat is.

KOMPLEX-BRIGÁD alakult Debrecenben a MÁV és Posta dolgozói között

Egészséges kezdeményezés indult meg a debreceni Postaigazgatóság műszaki dolgozói részéről. Egy komplex-brigádot alakítottak közösen a MÁV táviróintézetével. A brigád célja a postai fenntartású MÁV összeköttetések hibáinak megelőzése, illetve a hibaelhárítási idő csökkentése. A komplex-brigád célkitűzésében szerepel a zavarelhárításnál a MÁV és Posta dolgozóinak szoros együttműködése, a vizsgálat szempontjából szükséges táviró- és vonalmesterek, műszeresek pontos vonalajtsrommal és oszlopajtszal való el látása.

Szakszervezetünk örömmel üdvözlöi a MÁV és Posta között az első ilyen kísérletet, reméljük, hogy a munkaverseny kiértelmezéséhez nagyban hozzá fog járulni, valamint ahhoz is, hogy a MÁV és Posta dolgozói között elmélyítsék a szocializmus építéséhez feltétlenül szükséges jó viszonyt.

Mi a jelentősége az új verseny-szerződéseknak?

„A szocializmust építő népi demokráciában a verseny... a termelés, a termelékenység és ezzel az életszínvonal emelésének, az előrehaladásnak állandó eszköze, a szocialista építésnek kommunista módszere”. mondja a Központi Vezetőség január 22-i határozata.

A Párt határozatának végrehajtására, népgazdaságunk erősítésére, életszínvonalunk emelésére és a béke megvédésére vállalt szocialista kötelezettséget minden postás dolgozó, aki kitölti a nemrég kibocsátott hosszulejáratú versenyszervezőket.

Ezek a hosszulejáratú versenyszervezők ürlapok megkönnyítik a versenyhez való csatlakozást. Pontjai világosan felülműtik, milyen területen tehet vállalat a dolgozó, termelésének emelésével a selejt csökkentésével, anyagmegtakarítással vagy munkamódszerátadással, újítási javaslatokkal járulhat hozzá hivatala, üzemének eredményesebb munkájához.

Az új versenyszervezők pontjaira a posta szinte minden ágazatában, kivétel nélkül tehetnek vállalat a dolgozók. Hatalmas lépés ez versenymozgalmunkban, hiszen minálunk, postásoknál az volt a helyzet, hogy egyes esetekben sem szakszervezeti funkcionáriusaink, sem a szakszervezet, nem tudott felvilágosítást adni dolgozóinknak versenyvállalásukkal kapcsolatban.

Pártunk útmutatása alapján a minisztertanács rendeletét bocsátott ki, mely rendelet a szakszervezeti feladatává teszi a versenytechnikai szervezését és adminisztrációját.

Míg egyrészt a versenymozgalmat az a szilárd alap, melyre a szakszervezet mindig a legbiztosabban támaszkodhat, addig a verseny fejlődése az átgátlójelemlény folytonos emelkedése egyre újabb és újabb feladatok elé állítja a szakszervezetet.

A szakszervezet kötelessége, hogy hivatalában, üzemében megteremtse az újabb eredmények elérésének minden előfeltételeit. Biztosítani kell az üzemi hivatali tervek felbontásával, hogy minden egyes dolgozó világosan lássa a maga egyéni feladatait a terv megvalósítása terén.

A hivatal, üzem vezetőjének kötelessége, hogy a termelékenység mindenkori kívánalmának megfelelő, konkrét célokat tűzzön a versenyzők elé. Teljesen hibás és helytelen az az álláspont, egyes hivatalvezetők részéről, hogy a versennyel kapcsolatos dolgokat mintegy mellékkérdést átadja a hivatali üzemgazdának, hogy az ő feladata, végezze az.

A hivatalvezető egyénileg felelős a hivatalában, üzemében folyó versenyekért.

De hatalmas munkája van szakszervezeti funkcionáriusainknak és különösen a bizalmiaknak is. Az ő feladatuk, hogy megmagyarázzák minden dolgozónak a versenyszervezők jelentőségét.

A bizalmi az a segítőtárs a dolgozóknak, aki megvilágítja a munkaverseny politikai és gazdasági jelentőségét. A bizalmiak tevékenysége, jó szervezőmunkája előre lendíti a munkaversenyt, rossz vagy hanyag munkájuk gátolja a versenymozgalmat.

A postánál is voltak és vannak hiányosságok az új versenyszervezők területein. A budapesti postaigazgatóság anélkül, hogy megnézte volna, hogy melyik hivatalnak vagy üzemnek hány ürlapra van szüksége, ötlet-szerűen osztotta ki a nyomtatványokat, így fordult elő az az eset, hogy a Lánymányos távbeszélő központ összesen 40 db nyomtatványt kapott és a Lánymányos 98 kommunistája, akik csatlakoztak a Standard-gyári kommunistáinak felhívásához, vállalták a határidőre nem tudták teljesíteni. Altalában majdnem mindenütt elkésve mentek ki a nyomtatványok.

Jó munkát végeztek a Főpostahivatal szakszervezeti funkcionáriusai, bizalmiai, ugyancsak a hivatali szervek. Itt közösen az osztályvezetők, csoportvezetők és bizalmiak megbeszéltek a rájuk váró feladatot és közös, jó munkájuk nyomán meglatsták az eredményt, valamennyi versenyszervezős konkrét, kiértékelhető és hosszulejáratú.

Postás dolgozóink a szűkített-műszak alatt megmutatták szeretetüket és hűségüket a nagy Szovjetunió és Pártunk iránt és amilyen szeretettel és öntudattal töltötték ki a szűkített emléklapokat, olyan büszkeséggel és öntudattal töltötték ki Rákosi elvtárs arcaképevel díszített étvess tervünk első évere szóló versenyszervezőket is.

Minden aláírt szerződés azt jelenti, hogy hűen követjük Pártunkat, szocialista munkaversenyyel vesszük ki részünket az országépítésben, hogy valóra váltjuk étvess tervünk elküldéseit és hogy kivesszük tervünk célkitűzéseit a harcából, amelyet ma a népek százmilliói folytatnak a Szovjetunió vezetésével a béke megvédéséért.

S. B.

Ha van az országban postahely, ahol ezek a szavak különös értelmet nyernek, úgy Nyiregyháza az a hely. Jelentőse teszi már az, hogy a felszabadulás óta szinte évenként hivatalvezetői változás volt, s sokszor már úgy nézett ki, mintha Nyiregyháza 1-nek nem is lenne gazdája, ami jelezte is, hogy itt alaposan körül kell nézni.

A Központi Vezetőség ülése után Gerő Ernő elvtárs beszéde nyomán nálunk is elterjedt az ideje, hogy nyilvánosság előtt tárjuk fel hibáinkat, hogy őszintén beszéljünk foglalkozásainkról.

Kérdjük mindjárt azon, hogy hónapok óta a hivatal bejárata fölött óriási embléma díszleg a szakszervezet jelvényével, ami mellett szinte elvész Pártunk jelvénye.

Durva szindikalizmus ez, hiszen úgy tűnteti fel itt a szakszervezet, mintha az lenne Nyiregyháza 1. vezetője, mintha a szakszervezet nagyszerűen vezetné a dolgozókat. Pedig a belső helyzet mást mutat. A dolgozók jelenlegi politikai színvonalát mellett igen nagy politikai nevelőmunkára lenne szükség, hogy a klerikális reakció hatásaival szemben dolgozóinkat tanítsuk, neveljük.

A hibák eredete nagyrészt a gyakori főnökváltozásban keresendő, ami odáig fajult el, hogyha egy új főnök jön, azonnal akcióbá lép a „főnökúró klubb” s termelő munka helyett sugdolózás, frakciózás kezdődik.

Hogy néz ki ez a gyakorlatban?

Itt van mindjárt Badar Gáspár ház-mester esete, aki a vendégszobát sokszor csak este volt hajlandó kitakarítani, s mikor emiatt a főnök rászólt, a nagy hatás látszatáért lemondott a házmeztársaságról. Mindjárt akadt pártfogója is Radványi S. személyében, aki így biztatta: „megállj, megfúrjuk a főnököt!”

Természetesen az ilyen szellem kihat a többire is, s mivel az SZB nem lépett fel a fegyelem ellen vétőkkel szemben, nem segítette kellően a szakszervezetet ilyen irányú kötelessége teljesítésében.

A hivatalvezető helyettesével együtt pm.-től jöttek hozzánk s kisebbségi érzést hoztak magukkal. De segítést helyett az itt levő régi megalkodott hivatali szellem mindkettőt csak ellenségesen fogadta.

Nagy hibát követünk el, hogy párt-szervezetünk már kezdetben nem sietett a hivatalvezető támogatására s így történetesen meg, hogy maga a volt termelési felelős — Gardó Sándor — is fitymálva jelentette ki a vezetőhelyettes szaktársnő intézkedésére, hogy: „meg kell csinálni, mert a szöke nő úgy akarja!”

Igaz, hogy az eset után Gardó Sándor kommunista öntudattal helyes önkritikát alkalmazott s azóta ilyen eset nem fordul elő.

Persze a hivatalvezetőhelyettes szaktársnőnek is jobban meg kell gondolni, amit mondani akar, mert fiatalosága sokszor elragadja és szavonál utasítása sokszor tűnik paranccsal.

A munkafegyelmet sértette Ilés József szaktárs is, aki maradiságával nem tűri az újat, s mint Nyiregyháza 2. volt vezetője, így hártja el az utasítást: „Aki jobban tudja, az csinálja meg!”

Vagy itt van Berde Béla pénzfelvévő pl., aki munkahelyét elhagyta „uzsonnázni”, pedig hármán is érkeztek közben az ablakhoz, s mikor megkeresték, fel is háborodott, „hogy azért vagytok itt, mert nincs dolgom!”

A fegyelem helyreállítása terén sok mulasztás

terhel minket is, s most már leszűrtük a tapasztalatot, hogy megoldást nemcsak a debreceni igazgatóságtól kell várunk, hanem

párt-szervezetünknek kell a nevelés teljes erejével tanítani, nevelni a dolgozókat. De ha kell az SZB. fegyelmi bizottságán keresztül, meg kell vizsgálni, lehet-e a fegyelmet durván sértőknek helye a szervezett dolgozók között.

Az SZB nem végzett jó munkát ezen a téren sem. A fegyelem durva megsértői ellen egyszer sem hívta össze az SZB fegyelmi bizottságot s határozatával nem pellengérezett ki senkit sem.

A dolgozók így csak azt látják, hogy a hanadók semmi büntetést nem kapnak,

mert sem a szakszervezés, sem a szakszervezet nem lép fel kellően a fegyelmezetlenségekkel szemben.

Külön kell itt beszélni a Nyiregyháza 2. problémájáról, hogy megértjük, hogy miért Nyiregyháza 2. az elégedetlenség „meglepetése”!

Elsősorban is Nyiregyháza 2. félmillió munkaesélyt dolgoz fel, tehát önálló hivatal lehetne. Jelenleg azonban az 1-es kirendeltség, ahol különösen rossz a nevelőmunkánk. Vannak ugyan Nyiregyháza 2-ben

Nyiregyházán az SZB munkája csak úgy lesz eredményes, ha a dolgozóknak türelmesen megmagyarázzák az előttük álló feladatokat

párttagok is, ezek azonban pártértekezletre az 1-esbe nem jönnek be, csak az intézkedéseket kifogásolják.

A pályaudvaron alakult meg éppen egy 200 százalékos rakodó brigád, amely nagyszerűen indult. A brigád működése mégis máról holnapra leállt.

Párt-szervezetünk felfigyelt az esetre

s megállapította, hogy a hírhedt frakciós szellem lépett működésbe. Ezt mondván: „Néztek, nincs olyan forgalom, hogy elérjétek a 200 százalékot, s csak ki fognak benneteket nevelni!”

Pedig mint a Miskolc 1-gyel kötött párosverseny kiértékelése mutatja, lehet jó eredményt elérni nálunk, mert még Miskolcon az egy órára eső

tiszta jövedéki bevétel 1.26 forint volt, addig nálunk 1.27 forintot értünk el.

Miskolc csak 44.93 mm. egységet dolgozott fel, mi 49.1-et. Hasonlóképpen még Miskolc 1-ben 19.07 készletérti perc van,

addig nálunk csak 14.40. Tehát van alap a jó munkára,

csak politikai vonalon kell eredményesebb munkát végezni.

Sokszor nem jól mozgósítunk egyes alkalmazottakat sem s így fordulhat elő, hogy egyesek — mint Kiss Gyula, Bakos János — oldalról nézték, hogy vonulunk fel s csak a főtéren csapódtak hozzánk, mintha szégyelnék, hogy sorainkban vonuljanak fel.

Fokozni kell munkánkat a kézbesítő szaktársak között is. 105 párttagunkra,

akikből a város területére is adunk népnevelőket, falujárókat — igen nagy feladatok várnak. Mert nem voltunk ébere, s sajnos megtörtént, hogy pl. Kiss János, aki a közönség körében így „agitál”: „Nem lehet jó munkát kívánni, mert kevés a fizetés.”

Habár éppen a kézbesítő vonalon állunk legjobban a bérkérdésben, mert kézbesítőink nagy része teljesítménybérben dolgozik s jól keres.

Igaz, hogy ezen a téren sokkal pontosabban kellene kimunkálni a normakérdést, mert a 3 hónappal előtti levélszámlálás adatai nem adnak hű képet a levélforgalomról. Palicz szaktársnak a számlálás szerint ugyanis 700 levelet kellene kivinni naponta, már pedig június 17-én csak 236 levele volt a reggeli első indítással s ez másoknál is ugyanúgy van.

Nálunk például könnyűszerrel meg lehetne számolni naponta a leveleket s ezzel valóban tényleges helyzetnek megfelelő normát lehetne kialakítani, mert

nálunk a termelékenység nem nőtt akkora arányban, mint itt jelen esetben a bérek.

Dolgozóinkat a tervek teljesítésében a szakszervezés nem tudta érdekeltté tenni.

Egyesek fiókjában még a régi tervfelbontás van, ami március óta nincs kiértékelve. Az új tervet pedig most bontja fel a szakszervezés. Két-három munkahelyen már ott van a részlet-terv.

Párt-szervezetünk az SZB felé megadja az irányítást.

Az A—B-brigádok jó működése az egész postai munka megjavítását eredményezheti.

Az A—B-brigád megalkulásának

máris komoly jelentősége van. Pl. volt 4 „kertes” kézbesítőnk, akik azelőtt csak egyszer kézbesítettek, most már kétszer is kimennek.

A fiókbőlök szintén elviszik már napjában többször is a levélpóztát. Levélgyűjtőink is egytel többször gyűjtik be az anyagot.

Hivatalunkban azelőtt naponta csak 6—7 tév irányítást jelentettünk vissza, most az A—B-brigád alaposabb munkát végez. Így június 14-én például 14 tév irányítást jelentettünk vissza s visszajelentések most már jól áttekinthető módon történnek. Ugyanakkor irányítóinknak csak 2 tév irányítás érkezett vissza, tehát ezen a vonalon jobban állunk.

Ezen a vonalon a hivatalvezető nem liberális, a selejtet beírja mindenkiné, még magának is.

Elképesztő az a gondatlan munka, amit itt más hivatalok munkájából látunk. Csak a ma reggeli érkezésből 17 forintnyi rosszul díjazott levelet szedtek ki a brigád.

Pl. Bp. 5. nagyalakú, negyedkilónyi levélre csak 60 fillért ragasztott s hogy ezt helyesnek gondolta, bizonyítja, hogy nem portolt meg a levelet.

A gondatlan munka ugyanezért kellemetlenséget is okoz. Pl. Petneháza 12 filleres bélyeggel vész fel strand-megnyitásról szóló indigos gépeket s mikor itt hivatalos szervek ezt megkapják, joggal méltatlankodnak a porló miatt. Miért? Csak azért, mert a petneházi hivatalvezető nem ismeri a díjazást s ezzel a feladónak is, a címzettnek is bosszúságot okoz.

Petneháza, Hajduböszörmény, Debrecen 1. és 2. Miskolc, Nagykálló, Debrecen 7. Szakoly, Berli, Komló, Mátészalka és más helyekről is bőségesen jönnek az elégtelenül bérmentesített levelek.

Addig, amíg a küldő hivatal példás büntetésben nem részesítik, addig ezen a téren nem is fog javulni a munka.

Bürokrácia a „kút” körül

Szólnom kell még a debreceni bürokrácia „huzárvágásáról”, amivel „megoldotta” (1?) kútproblémánkat.

Fúrtak a posta udvarán 65—70 m mély kút, kb. 50.000 forint költséggel. Víz azonban nem jött beőle. Mikor reklamálni kezdtük a vizet, a debreceni igazgatóság a ker. titkárságnak megnyitásként ezt írta: „a kútfúrás befejezését nyert.”

Lehet, hogy a bürokrátnak befőzés az, hogy a vascsővel bedugták egy típi fával, de részünkre nem megoldás, mert nekünk nem „kútfúrás befejezés” kell, hanem víz.

(Érdemes volna — sőt szükséges lenne — megvizsgáltatni a Főosztálynak a kútfúrás körülményeit, mert hasonló kútfúrás kísérlet történt Bonyhádon is és az adatok (60 méter mély, 49.000 Ft és az eredmény: „víz nincs”) gondolkodásra készítetnek azonosak. (Szerk.)

Az elmondottak alapján munkánkban talán a legnagyobb eredmény, hogy a hibákról nyíltan beszélünk. Habár tisztában vagyunk azzal, hogy az igazság fáj s egyeseknek nem fog tetszeni, hogy a Postás Dolgozó hasábjain beszéljük meg ezeket a kérdéseket, azonban Pártunk Központi Vezetőségi határozata útmutatás számunkra munkánk megjavítására.

Legfontosabb most az, hogy teljes erőnkkel dolgozzunk, segítsük a szakszervezés munkáját, az egyéni felelősség kialakítását, hogy párt-szervezetünk segítségével Nyiregyházának jó hírnevet szerezzünk.

Nem kétséges, ha volt bátorságunk rámutatni a hibákra, lesz erőnk is Pártunk intő szavára figyelme, kiküszöbölni hibáinkból s jó eredményt elérni.

Tartozunk ezzel Pártunknak, hazánkban, népi demokráciának, a nagy Szovjetunió vezette békéltörvénynek, amelyet csak fegyelmezett dolgozók jó munkájával erősíthetünk.

Végső Mihály
üzemi párttitkár.

Lesz-e 400.000 Ft megtakarítás egy elfogadott újításból?

A kábelszerelők mindennapi munkájához tartozik a kábeleket védő betoncsövek beépítése, amiknek előállítási költsége hatalmas összegeket emészt fel.

Anyagtakarékossági szempontok figyelembevételével a Főosztályról Novák, Borsos és Rákosi szaktársak ezért újítási javaslatot terjesztettek be.

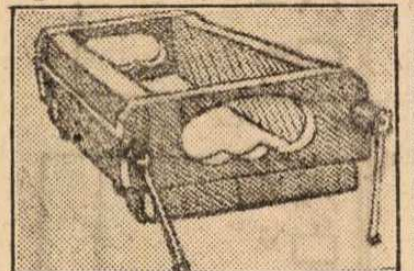
„kettes és hármasnyílású betoncsövek tárgyában”.

Az újítás lényege az, hogy a ma használatban lévő egyes 125 mm belső átmérőjű betoncső helyett, kettes és hármas 80 mm belső átmérőjű csöveket javasolnak a távkábel részére ott, ahol az eddigi gyakorlat alapján két, illetőleg 3 egyes csövet kellett elfektetni.

Ezzel az újítás számítása szerint jelentős mértékű — évi 400.000 Ft értékű — betonanyag megtakarítás lenne elérhető.

Az újítóbizottság a javaslatot az illetékes műszaki ügyosztály

szakvéleménye alapján elfogadta s díjazásként 6269 Ft-ot állapított meg. Ebből 1950 január 24-én ki is

jizettek a három újítónak 1566 forintot.

Április 19-én utóalkutáció kiszámítására átadták az elfogadott újítást az illetékes 5-a ügyosztálynak s ha a gazdasági számítások gyakorlatban igazolják az újítók javaslatában előadottakat, akkor július 15-én, az újítónak ki kell fizetni a még hátralévő 5703 forintot.

Miután a bizottság a javaslatot elfogadta, a Főosztály január 17-én az újítás bevezetését rendelte el s a gyártás kipróbálására az újítást leadta a Kábel 2-nek.

Azóta már több hónap telt el, de a gyártásból nem lett semmi, mert

a kipróbáláskor kiderült, hogy a méretek a valóságban nem bírják ki a terhelést s a félredves cement — a mag kihúzása után — összeomlik. A Kábel 2. azóta sem tudta megvalósítani a minta legyártását. A modell azóta is a rakétában pihen.

A Kábel 2. dolgozó — így Földvári és Bánlaci szaktársak közlése szerint is — a hivatal a Főosztálynak jelentette, hogy az újítás nem használható, de a hivatalvezetőt, Dedek elvtársat azzal rendelték fel jelenléstételre, hogy „ilyen jelentést nem lehet küldeni”. Ezután bizottság is kiment a Kábel 2-be a gyártás ügyében, azonban gyártás mai napig sem megy.

Miután hatalmas, 400.000 Ft összegű megtakarítást elérhetők újításról van szó, amiért az újítók már kaptak is 1566 forintot s az újítás a gyakorlatban ezidőszámra még sehol sincs, úgy érezzük, hogy itt ellentét van az újítás és a megoldhatóság között.

Helyesnek tartanánk, ha a postás dolgozók tájékoztatása céljából az illetékesek hozzászólnának ehhez a sikertelen újítási ügyhöz.

Budapest 10. postahivatal dolgozói vezetnek az Újpest 1. hivatal dolgozóival kötött párosversenyben

A Postás Dolgozó május 1-i számában jelent meg Budapest 10.—Újpest 1. postahivatal dolgozói között megkötött párosverseny-szerződés. Komoly lépés volt ez a postánál, verseny-mozgalmunk terén, hiszen az eddigi hibákat és hiányosságokat kiküszöbölve, a versenyszervezésben konkrét célkitűzések voltak. Kijelölték a kiértékelő bizottságot és feladatuk kapta azt, (ami eddig még majdnem minden versenyünkön hiányzott), hogy a versenyeket havonta kiértékelik és a nyilvánosság előtt ismertetik.

A kiértékelés június 10-én megtörtént

Megállapították az eredményt. Meg kell állapítanunk, hogy a kiértékelő bizottság jó munkát végzett, minden egyes pontot kiértékel, ellenőrizött. Meg kell azonban azt is mondani, hogy a kiértékelő bizottságnak voltak hiányosságai, voltak hibái. De nézzünk egy-két kiértékelési eredményt a két hivatalnál.

A versenyszervezés első pontja így szól: „Vállaljuk, hogy termelékenységünk fokozása érdekében az egy munkára eső mért munkaesélyek számát 11 százalékkal emeljük, az első negyedév átlagához viszonyítva.”

Budapest 10-es dolgozói 22 százalékkal, Újpest dolgozói 17 százalékkal növelték május 31-ig.

Vállaljuk, hogy a rádiótelefonok számát a március 31-i állapothoz képest 5 százalékkal emeljük.”

Budapest 10-es 2.3 százalékkal, Újpest 2.1 százalékkal növelte a rádiótelefonok számát.

Vállaljuk, hogy a fiókbőlök számát a március 31-i állapothoz képest 10 százalékkal emeljük.”

Budapest 10-es 5.1 százalékkal, Újpest 1-es 4.7 százalékkal növelte a fiókbőlök számát.

„Vállaljuk, hogy 1950 december 1-ig az eddigi meghatalmazások számát 300 darab új meghatalmazással növeljük.”

Budapest 10-es május 31-ig 224 darab, Újpest 78 darab meghatalmazást gyűjtött.

Ha megnézzük a fenti kiértékelést, megállapíthatjuk, hogy

Budapest 10-es postahivatal dolgozói a kitűzött feltételeknél jobb eredményt értek el mind a négy pontban,

ugyancsak a még itt nem közölt kiértékelésnél a versenyszervezésben vállalt dologi kiadások terén is. Újpest viszont jobb eredményt ért el a versenyszervezés kiértékelése terén.

A kiértékelő-bizottság azonban nem a vállalt feltételeket vette figyelembe, hanem az eddig elért átlageredményt. Pl. Újpest 1. hivatalnál az első negyedévben az egy órára eső mért munkaesélyek átlaga 55 volt. Májusban 63.9-et ért el itt tehát 17 százalékos emelkedés mutatkozik. Budapest 10. postahivatalnál az első negyedévi átlag 44.7 volt. Májusban 55-öt ért el, tehát 22 százalékos emelkedés van.

Ha így nézzük a kiértékelést, világosan láthatjuk, hogy Újpest ugyan jobban áll az egy órára eső munkaesélyek terén, de a vállalás alapján jobb eredményt mégis Budapest 10-es hivatal dolgozói értek el.

Ugyancsak

ebbe a hibába esett a kiértékelő bizottság

amikor a kiértékelést összegezte és megállapította, hogy a 8 versenypontból a 10-es posta dolgozói a 2., 4., 5. és 7. pontokban, az Újpest 1-es posta dolgozói pedig az 1., 3. és 6. pontokban értek el jobb eredményt. A 8 pont eredménye döntetlen. Helytelen, hogy

így állapította meg a bizottság, akkor, amikor a helyes kiértékelésből világosan láthatjuk, hogy a versenyszervezés május havában kiértékelési eredményeinek

Budapest 10-es postahivatal dolgozói jobb eredményt értek el.

Szakszervezetünk termelési osztálya felülvizsgálta a kiértékelést és megállapította, hogy a május havi eredmények alapján

Budapest 10-es postahivatal dolgozói kerültek ki győztesen.

De azt is megállapította, hogy

a párosverseny elérte célját

és mind a két hivatal sokkal jobb eredményeket ért el, mint az első negyedévben, tehát mindkét hivatal dolgozói emeltek termelékenységüket sokkal jobban hozzájárultak nemzetgazdaságunk gyarapításához és így fokozottabban mértékben elősegítették a szocializmus építését és ezáltal úgy saját maguk mint az összdolgozók életszínvonalának emelkedését.

Budapest 10. és Újpest 1. hivatalok kiértékelő-bizottságát felhívjuk, hogy a fenti hiányosságokat kiküszöbölje ki, a jövőben ne kövesse el. De ugyanakkor felhívjuk a többi üzemi kiértékelő-bizottságot, hogy ne tekintsek mellékkérdésnek a versenyek kiértékelését, a kiértékelésnél megállapított eredmények nyilvánossá való tételét, hogy

hivatalaink és üzemeink dolgozói láthassák az eredményeket, hogy még nagyobb akaratral, munkakedvvel induljon meg az üzemek közötti nemes versengés, hogy még nagyobb akaratral és munkakedvvel fogjanak hozzá tervük teljesítéséhez, illetve túlteljesítéséhez.

FELHÍVÁS A MŰSZAKI SZAKTÁRSAKHOZ!

Csatlakozzunk a 30 éves mozgalomhoz!

Követve a munkaerőben dolgozó százszázalékos növekedését, a postaműszaki dolgozók is — bár főleg üzemi karbantartásai foglalkozunk — felszínre akarjuk hozni a belső és eddig rejtett tartalékokat, hogy a termelékenység növekedésével és az önköltség csökkentésével, mi is hozzá tudjunk járulni népgazdaságunk fejlesztéséhez, a boldog jövőt építő szocializmus megerősítéséhez.

Ennek érdekében szólítunk fel mindnyájukat:

Kapcsolódjatok be a „30 éves mozgalom”-ba, hogy az ötéves tervben megadott önköltségcsökkentési előirányzatunkat szocialista módon teljesíthessük.

A „30 éves mozgalom” jelentőségét egy budapesti automata távbeszélő központtal kapcsolatban világíthatjuk meg legjobban. Egy budapesti távbeszélő központ önköltsége a következő részekből tevődik össze:

1. Az automata központ üzemköltsége,
2. a hálózat üzemköltsége,
3. előfizetői berendezések üzemköltsége,
4. az igazgatási költségek.

A „30 éves mozgalom” szempontjából ezek közül minket elsősorban az automataközpont üzemköltsége érdekel. Ennek az automataközpontnak az üzemköltsége négy részből áll:

a) a beruházási összegek a tökéletesítés teszik ki. Az önköltség többi része a következőkből adódik:

- b) Karbantartási személyzeti költségek kb. 12–15 százalékban,
- c) karbantartási anyagköltségek — amelyek az alkatrészek fokozatos elhasználódása miatt merülnek fel — az önköltség 3 százaléka,
- d) a beszélgetések kapcsolása közben felmerült árammennyiség, ami kb. az önköltség 2 százaléka,
- e) a helyiségtakarítás, fűtés, világítás költsége.

Mivel a távbeszélőközpontnál az élettartam kb. 20 év, a beruházott összegnek ennél idő alatt kell letérlesznie.

A „30 éves mozgalom” azt jelenti, hogy a szakosított, gondos és kiméletes karbantartás következményeként az élettartam meghosszabbodik, vagyis a beruházási alap nem 20, hanem 30 év alatt törleszthető le.

Természetesen az olyan berendezéseknél, amelyeknél ezidáig nem 20 éves élettartammal számoltunk, a „30 éves mozgalom” alatt az élettartamnak nem 30 évre való meghosszabbítását, hanem az eredeti számításba vett élettartamnak 50 százalékkal való megnövelését kell érteni.

Az önköltség egy évre eső hányada tehát az élettartam másfélszeres megnövekedése következtében 6 százalékos kamatt (7-2 százalékos kamatokkal) figyelembe vétele mellett kb. 14 százalékkal csökken. A példaképpen felhozott budapesti automataközpont önköltsége tehát 30 éven keresztül minden évben kb. 14 százalékkal csökkenthető, ha a „30 éves mozgalom” műszaki dolgozóink magukévá teszik és tömegmozgalommal fejlesztik ki. A berendezések szakosított és kiméletes kezelése, megfelelő tisztaság, a karbantartási előírások pontos betartása, a lelkiismeretes hibamegoldás (prevenzív) karbantartási munka és a jó minőségű állandó biztosítás esetén egyetlen budapesti távbeszélőközpontunkban 30 éven keresztül évente kerek félmillió forint önköltségcsökkentést tudunk elérni.

A posta fontosabb hírközlő berendezéseinek a beruházási értékét figyelembe véve, ezek önköltsége igen sok éven keresztül kb.

évi 6-8 millió forinttal csökkenthető a „30 éves mozgalom” kiszélesítése által

Ezt az összeget népgazdaságunk utolsó fontos beruházásokra fordíthatja, ami a postás dolgozók élet-színvonalának újabb emeléséhez is hozzá fog járulni.

Üzemfenntartó Szaktársak!

Minden üzem érezze át ezt a nagy feladatot, ami a „30 éves mozgalom”-mal kapcsolatban reá vár, hogy a belső tartalékokat napvilágra tudjuk hozni.

Tömegesen csatlakozzatok a „30 éves mozgalom”-hoz. Szervezzetek munkaversenyt és vállaljatok a minőségi normák állandó tervszerű teljesítését és túlteljesítését, a gondos, kiméletes üzemeltetést, a jó állapotban való tartást, hogy a kifogástalan működési állapotot állandóan biztosítani tudjuk és hogy

az élettartam megnövelése által az önköltség csökkenjen. Fokozzatok szakmai és ideológiai tudástokat adjátok át munkamódszereket a gyengébbeknek, javítsátok meg a munkafegyelmet, szervezzetek meg jobban az üzemet. Tartsátok be lelkiismeretesen és pontosan a legcélszerűbb karbantartási utasításokat. Eberlen örökösök a népgazdaság sokmilliósi vagyonára, mint szemek fényére!

Főközpontok, alközpontok, erő-sítők, rádióállomások üzemfenntartói

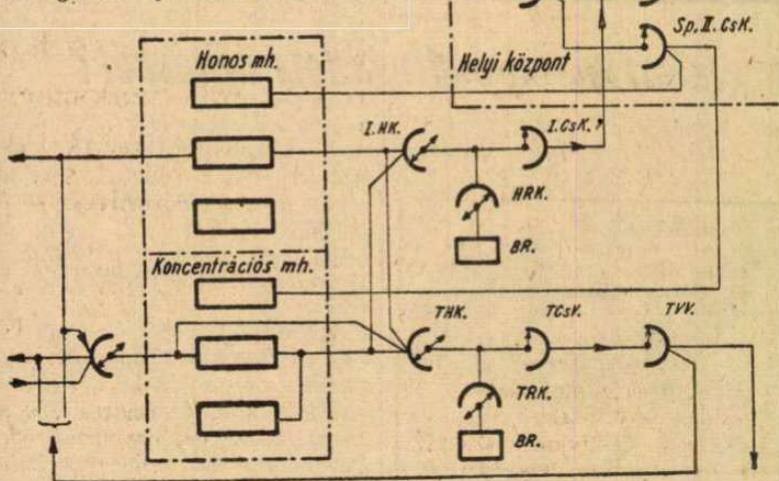
és vezetői! Fel a nagyszerű feladat! Kapcsolódjatok be a „30 éves mozgalom”-ba, hogy

Pártunk vezetésével, a győzhetetlen Szovjetunió és a békafőor erejére támaszkodva, saját erőforrásainknak a népgazdaságunk részére történő felszínre hozása mellett — mi, postaműszaki dolgozók is — derekasan kivégyük részünket a szocializmus építéséből.

A Főosztály „30 éves mozgalom” brigádja

A magyar posta új, zsinór nélküli helyközi központjai

A vidéki nagyobb városok távbeszélő központjainak automatizálásával egyidejűleg még a 3 éves terv keretében egészen újrendszerű, zsinór nélküli

küli helyközi központokat rendelt meg a magyar posta. Miután az első ilyen központ néhány hónap óta már Szonokon üzemben van, s az ottani központ működésével kapcsolatban szerzett tapasztalatok megfelelnek a várakozásoknak, a közel jövőben sor kerül a többi új helyközi központ üzembehelyezésére is: Kecskeméten, Szegeden és Debrecenben, majd az év végén Békéscsabán és Nyíregyházán.

Az építési program ezáltal azonban még korántsem nyert befejezést, mert az ötéves terv második évére ismét 6 új korszerű helyközi központ (s vele együtt természetesen helyi automatikus központ is) építése van tervbe véve: Győrben, Magyaróváron, Székesfehérváron, Veszprémben, Nagykanizsán és Salgótarjánban, ezt követően pedig azok a megyeszékhelyek következnek, melyeknek távbeszélő központjai még nincsenek automatizálva.

Tervünkben felvett ilyen hatalmas építési program indokoltá teszi, hogy legalább röviden megismertessük olvasóinkkal, hogy

mi is a lényege ezeknek az új helyközi központoknak?

A zsinór nélküli helyközi központoknál a kapcsolásokat — mint az elnevezés is mutatja — a kezelők nem zsinórok segítségével hozzák létre, hanem a kapcsolásokat a kezelők által vezérelt gépek végzik. A gépek vezérlésére kulcsok és számbillentyűzet szolgálnak. Ezek után nézzük, hogyan történik a kapcsolat a munkahelyeken.

Először is megemlítjük, hogy a központban kétféle kapcsolómunkahely van: ú. n. honos és koncentrációs munkahely. Előbbire általában olyan helyközi vonalakat kötünk be, melyeken várakozások forgalom van, s mely vonalakba több központ van bekapcsolva (felfűzős, „bumli” vonalak). A koncentrációs munkahelyekre pedig azon irányok vonalait kapcsoljuk, mely irányokban több vonal áll rendelkezésre, azok „nyalában” dolgoznak, s így a forgalom ezeken várakozás nélkül bonyolítható le. A koncentrációs munkahelyek azonban arra a célra is szolgálnak, hogy bármely vonalon bejövő hívást a honos munkahelytől — annak foglaltsága esetén — átvesszék. Utóbbi munkahelyekre jellemző még, hogy a bejövő hívást híváskereső gépek segítségével keresik meg (l. az ábrát is), míg a honos munkahely kezelője egyszerűen egy kulcs segítségével fogadja az oda tartozó honos vonalon bejövő hívást.

Ha a helyközi vonallal helyi előfizetőt kell összekapcsolni

(helyi közvetítés), úgy a kezelő a megfelelő kulcs működtetésével egy helyi összekötő áramkört, illetve regisztrert vezérel rá a hívó áramkörre, s a munkahely billentyűzete segítségével

gével (mely a számtárcsát van hívva helyettesíteni) az I. csoportválasztón és az automatikus helyi központ további választási fokozatait át kapcsolja a kívánt helyi vonalra, amint az a mellékelt kapcsolási vázlaton követhető.

Helyközi vonalak helyközi vonallal való kapcsolása

esetén (transzitalás) az eljárás csak annyiban változik, hogy a kezelő egy tranzit összekötő áramkört hív rá a hívó helyközi vonalra, s a hívott helyközi vonalra a tranzit regisztrert és tranzit csoportválasztó útján kapcsolja.

A leírt választási műveletek állásáról a kezelő különböző lámpajelzések révén kap tájékozódást s ezen felül még az ú. n. irányfoglaltsági tábla azt is mutatja számára, hogy a szóbanforgó irányban van-e szabad vonal, illetve, hogy minden vonal foglalt. Utóbbi esetben természetesen a kezelő meg sem kíséri a kapcsolás felépítését.

A zsinór nélküli helyközi központok külön bejelentő munkahelyek nincsenek, a bejelentések automatikusan arra a munkahelyre futnak be (mégpedig elsősorban a koncentrációs munkahelyekre), melyek kezelői kapcsolást éppen nem végeznek.

Utóljára említjük meg

az új zsinór nélküli helyközi központok egyik leglényegesebb előnyét,

mely alapját képezi az átviteltechnikailag is tökéletes gőcpontos vagy csilagrendszerű hálózatnak. A magyar gőcpontos hálózat lényege ugyanis az, hogy a jelenlegi sok közvetlen összeköttetés helyett Budapestet, mint főgőcpontot csak a gőcpontokkal kötik össze jömnöségi közvetlen áramkörökkel, az áramkörök továbbkapcsolása viszont a gőcpontokon túl már tranzitalással történik. Minden tranzitalás viszont a régi rendszerű helyközi központokban csillapítás veszteséget jelent. Ezzel szemben az új, zsinór nélküli központok ú. n. automatikus csillapításhozállással vannak ellátva, ami azt jelenti, hogy a kapcsológépek a különböző jellegű áramköröket (erősített, erősítetlen, hosszú és rövid) érzékelik, s azokat automatikusan úgy kapcsolják össze, hogy a teljes felépített áramkör végéig csillapítása megélel a legszigorúbb átviteltechnikai követelményeknek.

Megemlítjük még hogy az ismertett központ konstrukciója olyan, hogy az már szerves részét képezi a később kiépítendő kezelői, illetve előfizetői távvalasztásnak is.

A vázlatosan ismertetett berendezések létesítésével hazánk ismét nagy lépéssel halad előre a technikai kultúra emelésében, s ezáltal a szocializmus építésében is.

F. J.

Megválasztották a Postás Pártbizottságot...

A június 4-i postás pártértekezlet jelentősége nem utolsósorban abban mutatkozott meg, hogy a postás pártbizottságok kommunista először választották meg teljesen demokratikus keretű között a vezetőket. Az alapszervezetek legjobbjai hallgatták meg, bírálták el a pártbizottság eddigi munkáját, adtak segítséget a további munkához.

A pártértekezlet a széleskörű demokratikus jogok alapján megválasztotta azokat a legjobb postás kommunistákat, akik legeredményesebben tudják a nagybudapesti postás dolgozók szocializmust építő harcát vezetni, Pártunk Központi Vezetősége, Rákosi elvtárs irányítása, útmutatása alapján.

Az új pártválasztmányban a legjobb alapszervi titkárok mellett megtalálhatjuk a szocializmus építésének hőseit; Kossuth-díjakat, élmunkásokat és tagjai lettek tömegszervezeti vezetők, kiváló műszaki értelmiség és a nők képviselői is.

Harmatnegy választmányi tagnak a következő elvtársakat választották meg: Barkóczy Imre, DISZ titkár; Bánhegyi János, Pártbizottság; Básta Rezső, szakszervezeti főtitkár; Bertalan Pál, Szab. h. titkár; Burján Ferenc élmunkás, alapszervi titkár; Cselényi János, Pártbizottság; Dedek Lajos, műszaki értelmiség; Fabók Sándor, Budapest 114. hivatalvezető; Hajnal Balázs, Főosztály, alapszervi titkár; Hámos István élmunkás, Pártbizottság; Horn Dezső, szakszervezeti főtitkár; Horváth István, Pártbizottság; Katona Antal, postavezérgazdát; Köböl József, Budapesti Igazgatóság vezetője; Kulcsár Lajos, Lovai László, alapszervi titkárok; Német László élmunkás, Pártbizottság; Markos József, MSZT titkár; Mészáros Béla élmunkás, Alközpont hivatalvezetője; Pápai László, Budapesti Igazgatóság vezetője; Préttyl Irén, párttitkár; Selmezi Antal sztahanovista, alapszervi vezetőségi tag, B. Simon Pálné, MNDST titkár; Schaffer István Kossuth-díjas alapszervi vezetőségi tag; Szilágyi János párttitkár; Takács József Pártbizottság; Torma Béla élmunkás; Vargha József élmunkás, párttitkár; Vaszyly György párttitkár; Vozár József, Pártbizottság.

Ezenkívül még hat póttagot is választottak: Herczegh Lajos javító-műhely, hivatalvezetőhelyettes; Dolhai József, járműhivatal vezetője; Szentpáli Béla, Budapest 62. felügyelőhivatal vezetője; Lőcsi Imre, párttitkár; Vaszily György párttitkár; Vozár József, Pártbizottság.

A pártválasztmány 9-én ülést tartott és megválasztotta az új pártbizottságot. Elnöknek: Katona Antal elvtársat, titkárnak: Köböl József elvtársat, titkárhelyettesnek: Horváth István elvtársat, agit-prop. titkárnak: Bánhegyi János elvtársat, kádertitkárnak: Cselényi János elvtársat, a Szervezési osztály vezetőjének: Vozár József elvtársat választották meg.

A postás dolgozók az új pártbizottság munkájához már a pártértekezleten sok sikert kívántak. A pártértekezletre bejutott 250 üdvözlő távirat, arról is biztosította a Nagybudapesti Pártbizottságot, hogy a postás dolgozók jó munkájukkal, a kommunista szocializmusért folyó harcban példamutató, élenjáró munkával fogják segíteni a Pártbizottság Vezetőségének munkáját.

A nagybudapesti postás dolgozók életében valóban nagy jelentőségű az új pártbizottság megalakulása, mert így még következetesebben haladhatnak a nagy Sztálin vezetésével, a béke harcok megvédése útján, még nagyobb sikerrel valósíthatják meg a szocializmus építésének feladatát, melyet Pártunk és szeretett vezérünk: Rákosi elvtárs irányít.

POSTÁS DOLGOZÓK!

Minden erővel a terménybegyűjtés sikeréért!

KÉSZÜLJÜNK FEL

a július 3-án kezdődő új terménybegyűjtéssel kapcsolatos fizetési forgalom lebonyolítására

Megkezdődött hazánkban az aratás. Dolgozó parasztságunk most aratja le munkája gyümölcsét. Olyan aratás lesz az idén, mint még a felszabadulásunk óta soha. De nem a véletlen, nem a természet vak ajándéka ez a mostani bőséges termés.

Dolgozó parasztságunk megfogadta Pártunk szavát s végrehajtotta maradéktalanul mindazt, amit Pártunk számára megjelölt.

Ime most az eredmény, gazdag aratás, bőséges termés! Dolgozó parasztságunk apraja-nagyja, ezekben a napokban kint van a mezőn s takarítja be a termést.

Nekünk, postás dolgozóknak is dolgozó parasztságunk mellett kell lenni ezekben a napokban s a legodaadóbb munkával kell támogatnunk hősi erőfeszítésüket.

Mi az a munka, amivel dolgozó parasztságunknak segíthetünk postai vonalon.

Az, hogy a terménybegyűjtéssel kapcsolatos fizetési forgalmat zökkenőmentesen bonyolítsuk le.

Iól tudjuk ugyanis, hogy dolgozó parasztságunk felesleges terményét eladja államunknak, hiszen ebből lesz a város dolgozóinak a kenyere.

Rendkívül fontos tehát, hogy a begyűjtött gabona árát azonnal meg is kaphassa az, akit az megillet.

Ez az azonnali fizetés az, ami rajtunk múlik. Ezért dolgozóink vegyék elő a 37-es P. R. T-t s alaposan tanulmányozzák a 411. oldalán lévő rendeletet „Az új terménybegyűjtéssel kapcsolatos fizetési forgalom lebonyolításáról”. Ezt a rendeletet kell alaposan ismerni, minden dolgozóknak, ha alapos, jó munkát akar végezni, tekintve, hogy a rendelet a tavalgy fizetési forgalommal szemben eltéréseket tartalmaz.

Harc folyik ma minden szem gabonáért. Ebben a harcban az ellenség: a kulák és a klerikális reakció mindent elkövet, hogy késleltesse a betakarítást, hogy a legraffináltabb módon károkat okozzon dolgozó parasztságunknak, nemzetgazdaságunknak. Látják, hogy minden mázsa gabona erősíti a békétábor.

Ahogy a Párt vezetésével az ipari munkásság teljes erővel támogatja dolgozó parasztságunkat ebben a harcban, úgy mi, postás dolgozók is erőnket nem kímélve, pontosan és bürokrácia mentesen végezzük a gabonagyűjtéssel közvetlen kapcsolatban lévő feladatainkat.

Ez irányú munkánk jó, vagy rossz elvégzése a legfontosabb bizonyíték amellyel, hogy kiáll a nép, a béke mellett, vagy hogy ki áll a néppel szemben a kulák, a klerikális reakció, a háborús uszítók oldalán.

Kik utasítják vissza a lealázó borralalót?

SZOB. — A szobi postás dolgozók is lelkesedéssel csatlakoztak a szentesi szaktársak felhívásához és visszautasítják a lealázó borralalót azzal, hogy „munkájukért a megilletésükhöz szükséges tisztességes bért megkapják és így könyörömdányokra nincs szükségük.”

Ugyancsak visszautasították a borralalót Nyárad, Mezölak, Lovaspatona dolgozói is.

DEBRECEN. — Újító és észszerűsítő kiállítás nyílt meg Debrecenben június 2-án. A kiállítás megtekintése után az újítók és élmunkások köre értekezletet tartott, amelyen két kábel-szerelő elvtárs is bemutatta a maga újítását.

TAPOLCA. — A hivatalnál kezelői szakszorga volt. A vizsgázók közül a legjobb eredményt a következők érték el: 1. Varga Pál kezelő, Tapolca, 2. Torda Kálmán kezelő, Tapolca, 3. Szita László kezelő, Ukk.

Darabbérezés jelentősége

Ipari dolgozóink jelentős része már darabérendszerben dolgozik és elmondhatjuk, hogy ez az új bérezési forma rövid pár hét alatt mindenütt igen jól bevált. Miért van az új bérendszer bevezetésére szükség? Nézzük meg a mi vonalunkon.

Jelenlegi bérendszerünk hibája, hogy a dolgozók számára áttekinthetetlen, így legtöbb esetben csak a fizetés napján tudják meg a dolgozók, hogy mit is teljesítettek és a teljesítményük után mennyi bért kapnak. A bér kiszámítása az eddigi szokásos elszámolási mód mellett még a bér-elszámolóknak sem könnyű. A darabérendszer világosan áll a dolgozók előtt, hogy az elvégzett munkája után mennyi bér jár. Egyszerű szorzási művelettel kiszámíthatja a dolgozó a bért. Pl. Egy darab tengely-csiszolás 0.68 Ft, ha 8 óra alatt 32 darabot munkált meg a dolgozó, akkor 0.68-szor 32 = 21.76 a bére.

Bérendszerünk hibája az is, hogy nem a munkát, hanem a munkát sorolták be. Így azonos munkáért sok esetben különböző bért kapnak a dolgozók. Ennek következtében nem az döntötte el egy-egy munkának az árát, hogy a munka elvégzéséhez milyen szakképzettség, milyen felkészültség szükséges, hanem tisztára az, hogy a dolgozó, aki végezte melyik bérkategóriába volt besorolva. Ilyen módon gyakori az is, hogy ugyanazért a munkáért különböző béreket fizettek. Nézzük meg ezt a fenti példát: amíg a teljesítmény bérendszerben egy tengely csiszolását nem 0.68 Ft van megfizetve, hanem a megmunkált idő, pl. 15 perc, addig ez azt jelenti, hogy ugyanazon tengely csiszolása egyszer több, egyszer kevesebb kerül népgazdaságunknak, mert a ráfordított idő (15 perc) ára mindig függ, milyen bérkategóriába van sorolva, mennyi az alapbére e munkát végző dolgozónak. Ez igazságtalan és az alacsonyabb bérkategóriába sorolt dolgozókra nézve.

Ezt a hibát megszünteti a darabérendszer, amely munkáért csak egyenlő bért lehet kifizetni, függetlenül attól, hogy ki végzi e munkát. Így tehát minden dolgozó arra törekszik, hogy olyan munkát végezzen, amit tudása alapján elvégezni képes.

A darabérendszer ösztönző hatása, továbbá azért is, mert aki szakmailag képzetlenebb, jobban és kevesebb idő alatt tudja elvégezni a munkáját, több darabot teljesít, így többet keres. Így ösztönzi a dolgozókat a termelékenység emelésére, hozzájárulva az egyéni felelősség a munkafegyelmel megszüntetéséhez. A darabérendvével a különböző becsült normáknak, mely biztosítja mindenütt a helyes időket és megszünteti a becsült normák nyugtató lehetőségét a bércsalások terén.

A darabérend bevezetése nemcsak a szocialista bérezés megvalósítása felé jelent újabb nagy lépést, hanem nagy jelentőségű a tervszerű munka, a jobb munkaszervezés, a munkaerő helyes elosztása, a gazdaságosabb vezetés szempontjából.

A darabérend bevezetése után a dol-

gozók fokozottabb mértékben követelik meg a jó munkafeltételeknek megteremtését, nem tűrik majd, hogy a szervezatlenség miatt drága percek, órák essenek ki a termelésből, s hogy szakképzettségüknek nem megfelelő alacsonyabb értékű munkát kapjanak.

A darabérenddel kapcsolatosan is látnunk kell azt, hogy ahogy a jobboldali szociáldemokraták a norma- és bércsalásokban fészerepet visznek, ugyanúgy támadják a darabérendszer bevezetését is.

Alattomos aknamunkájuknak különböz meggyőződésűek vannak. Azzal agítanak pl.: hogy csökken a kereset. Természetesen szövetségesre találnak ez üzemekben megtalálható egyéb reakciós elemekben, lógókban és bércsalókban.

Özemi pártszervezeteink, népkézlők, szakszervezeti funkcionáriusainak feladata, hogy magyarázzák meg a dolgozóknak a darabérend előnyeit és jelentőségét. A darabérend ismertetésével párhuzamosan leplezzék le és folytasanak kíméletlen harcot a bér- és normacsálók ellen.

Rákosi elvtárs, a sztahanovisták első országos tanácskozásán monddta: „Csak a szocializmus az a rendszer, ahol a munkás érdeke és a termelés érdeke egybeesik.”

A darabérend bevezetése bizonyítja ennek a tételnek az igazságát, a darabérend nyomán növekvő teljesítmény alapján a dolgozók keresete is nő. A munka szervezése, elosztása pedig a dolgozók érdekében alakul.

A darabérendszer bevezetését az ipari üzemek dolgozói igen nagy örömmel fogadták és számos példa bizonyítja, hogy ahol még nem darabérend alapján számolták el a teljesítményeket, a dolgozók követelik mielőbbi bevezetését. Ugyanígy követelik nálunk is a postás dolgozók a szakszervezeti értekezleteken és taggyűléseken.

Miért fogadták örömmel a munkásosztály a darabérend bevezetését? Azért, mert Pártunk irányítására alapján a politikai felvilágosító munka eredményeként dolgozóink megértették, hogy milyen jelentősége van a darabérend bevezetésének egész népgazdaságunk, a dolgozó nép felemelkedése és a munkás keresete szempontjából.

Tehát irányt kell venni arra, hogy ez az igazságos, egyszerű áttekinthető bérendszer mindenütt, ahol lehetséges, elsősorban a műszaki üzemekben, a postánál is be legyen vezetve.

MEGNYILT A KESZTHELYI POSTAS-UDULÓ.

Szakszervezetünk nevében Mészöly Géza elvtárs ünnepélyes kérések között adta át rendeltetésének a gyönyörű új keszthelyi postás-udulót a posta dolgozóinak. Az üdülőről következő számunkban részletesen számolunk be.

Nagyobb lelkiismeretességet a bérezéssel kapcsolatos rendeletek végrehajtásánál

A Postás Dolgozó legutóbbi számában „Bérszámfejtők figyelem” címmel közölte a Főosztály V. hó 25-én kiadott, 620/1/35/1950 — 3. ü. o. sz. közzétételét, amely a kézbesítő szaktársak szolgálati idejét szabályozza, illetve módosítja. Ez a közlemény nagy visszhangot váltott ki a hivatalokban, különösen a kézbesítőhivatalokban azért, mert a rendelet teljesen ismeretlen volt, arról a hivatalok mit sem tudtak és a bérszámfejtésnél figyelmen kívül hagyták. Ennek következtében sok kézbesítő szaktárs anyagilag hátrányos helyzetbe került.

Mi lehet az oka annak, hogy a Főosztály által kiadott rendelet nem jutott el idejében a hivatalokhoz? Kövessük csak a rendelet útját. A Főosztály 25-én kiadta, míg azt íkták, kivezetik, postázzák, stb., beletelik 5 nap. Június 1-re el kell jutnia az Igazgatósághoz. El is jutott, mert az Igazgatóság VI. hó elsején íktatta. Eddig még csak rendben lenne, de az már nincs rendben, hogy ez a rendelet az Igazgatóságon megfigyelt. Valaki „ráült”. És ez a valaki csak akkor vette észre, hogy 6 egy rendeleten „ül”, mikor a Postás Dolgozó megjelenése után távbeszélőn érdeklődtek a hivatalok, hogy miért nem kapták meg. Mi lesz vele? Akkor ijedten leszállt róla és sürgősen megírta, hogy holnap ott lesz.

Fenti eset is példája a laza munkafegyelmeknek. Sokkal súlyosabb azonban olyan szempontból, hogy jó talajt nyújt a reakció mesterkedésének, amely ilyen esetek nélkül is minden lehetőséget kihasznál, hogy árthasson. És mindez történik akkor, amikor Pártunk Központi Vezetősége a munkafegyelmel megszilárdításának kérdésével foglalkozik, amikor párt és szakszervezeti vonalon ennek a kérdésnek a jelentőségére mutatnak rá, amikor szocialista építésünk kerékkötőjeként ki akarjuk küszöbölni a laza munkafegyelmel, — 1950-ben a Budapesti Posta-igazgatóságon.

Mi a véleménye erről az Igazgatóságnak?

Még szeretnénk hallani az ügyvel kapcsolatban azoknak a szaktársaknak a véleményét is, akiknél a rendelet nem alkalmazása hátrányosan befolyásolta a bérüket. (Szerk.)

Gyengén működtek a bizalmiak — meg is látszott az eredménye a József tvb. hivatal taggyűlésén

A József tvb. hivatalban bizonyosodott: rosszul előkészített taggyűlésen nem születtek hasznos javaslatok. A szakszervezeti tagság széleskörű mozgósítása az üzem problémáinak csoporton belüli előzetes megvitatása nélkül nem lehet eredményes taggyűlés.

A főhiba ott történt, hogy a jól sikerült bizalmi értekezlet után a szakszervezeti bizottság nem ellenőrizte a bizalmiak munkáját, így történt, hogy az, hogy még a taggyűlés előtt az értekezleten megvitatott problémák, hiszen azt sem tudták, milyen problémákat fog a taggyűlés tárgyalni.

A bizalmiak gyenge munkáját

bizonyítja az is, hogy a taggyűlésen a dolgozók 50 százaléka jelent meg. Részbe volt ebben a szakszervezetnek is, amely éppen aznap közzétette az „Elszámoló”-osztályt. A dolgozók tá-

vo-maradása azt bizonyítja, hogy a bizalmiak nem tudatosították eléggé a taggyűlés jelentőségét. Kiderült ez a megjelent dolgozók hozzászólásaiból is. Kevés felszólaló bírálta a szakszervezeti bizottság munkáját. Ennél még súlyosabb hiba volt az, hogy jóformán senki sem szólt hozzá Pártunk Központi Vezetőségének határozatához és nem tett konkrét javaslatot a végrehajtással kapcsolatban.

Valóságos panasznapi lett

a szakszervezeti taggyűlésből. Az elhangzott kevés hozzászóló is főleg személyes vonatkozású sérelmeket hozott fel. Bizonyosodott ez abból is, amikor az egyik felszólaló szaktársától konkrétan megkérdezték, mivel fordult elő ez a sérelem, kijelentette: „pl. nálam”, de több példát nem tudott mondani. Apró sérelmek és bántalmak ismertetése és közbeköltésével tartózkodott megvitatása egyáltalán nem vitte

előre a szakszervezeti munka megjavításának ügyét.

A József tvb. hivatal szakszervezeti bizottságának és osztálybizottságának le kell vonnia a tanulságokat a rosszul meg szervezett taggyűlésekből, a felmerült hiányosságokat és mulasztásokat pedig sürgősen pótolnia kell. Csak így hajthatják végre a József tvb. hivatal dolgozói a Párt Központi Vezetőségének határozatát.

SZ. L.

Az „apró sérelmek”, ha jogosak, aprók a közösség szempontjából, de nem apró az egyén részére. A szakszervezeti bizottságoknak és bizalmiaknak egyik legfontosabb feladatát kell, hogy képezze a jogos „apró” sérelmek megoldása. Az érdekvédelemnek ez a formája a szakszervezeti funkcionáriusoknak állandó feladata. A beszámoló taggyűlés a többi mellett erre a kérdésre is fel kell, hogy hívja a szakszervezeti funkcionáriusok figyelmét. (Szerk.)

Figyelem!

A szakszervezeti bizottságok és a területi csoportok titkárait több ízben felszólítottuk, hogy a hozzájuk tartozó szakszervezeti tagokról név és lakcímet tartalmazó kimutatást küldjenek be a központhoz. Erre ellenőrzés miatt azért van szükség, mert a jövőben a „POSTÁS DOLGOZÓ”-t csak a szakszervezeti tagok kapják. A fenti szervek túlnyomó többsége beküldte a kért kimutatásokat, egy kisebb része azonban nem. Felhívjuk a szaktársak figyelmét arra, hogy júl. 10-től csak a beérkezett kimutatásokon szereplő szakszervezeti tagoknak küldjük meg a Postás Dolgozót.

Azok a dolgozók, akik így az egyes szakszervezeti funkcionáriusok hanyagsága miatt nem kapják meg a lapot, vonják felelősségre alapszervük vezetőjét.

M. J. PÉCS. Postás-házaspár szakszervezeti tagok valamelyikének halálára esetén a temetési segélyt mindkét tag (tehát mind az elhalt, mind az életbenmaradt házastárs) tag-sága után kifizeti a szakszervezet oly módon, hogy az elhalt után 100 százalékos, az életbenmaradt 50 százalékos temetkezési segélyt kap. Tehát az 1948. évi december havában a Postás Közlönyben megjelent rendelet ebben az értelemben megmaradt.

A 800—600—400 forintos temetkezési segélyeket nem a szakszervezet fizeti, hanem az OTI. A postánál ezt egyelőre nem fizetik. A posta BBI rövidesen az OTI kezelésébe megy át és így a fent említett temetkezési segélyeket majd az OTI fogja fizetni.

GEIGER JÓZSEF, SÁRVÁR. Múltánossági alapon édesanyja után család pótlék engedélyezhető. Testvér után azonban nem. Levélben részletesen válaszoltunk. BATAI ANDRÉ, KISÉRLETI ALLOMÁS. Verse kétség-telen tehetségről tesz tanúságot, olvasson még sokat, írást is szívesen várjuk. BIRCSAK MÁRTON PEST-SZENTLŐRINC. Javaslatát a posta illetékes szervezethez juttattuk. RAJNAI TIBOR POSTAIG. Írást alkalmatlán felhasználtuk. Irjon minél többet.

SZABÓ ISTVÁN FÖELL. SZOLNOK. Beküldött írást örömmel vesszük, adatként felhasználjuk. SZ. J. CSÖLYOS-PÁLYOS. Keresztneveimmel eddig nem foglalkoztunk. Ha vannak ötletei, küldje be.

POSTA ALKÖZPONTI ÜZEM: BÉRCALASON ÉRTEK KÖKÉNY MIHÁLYT. Az ellenőrzés megállapította, hogy Kökény a bércsalást úgy követte el, hogy egyik esetben 36 m. ólomkábel le- és felszerelését számolta el, holott a valóságban csak 6 métert szerelt fel. Másik esetben elszámolt 39 falifúrást, de csak kilencet végzett el. Bércsalásával 317 Ft-tal károsította meg népgazdaságunkat. Tettét súlyosbította, hogy a pénzt saját szórakozására költötte el, ugyanakkor pedig családját nélkülözte.

Kökény Mihályt állásából elbocsátották.

Kollár elvtárs,

a Postás Szakszervezetek Szakmai Szövetsége csehszlovák kiküldöttének beszámolója a csehszlovák postás dolgozók életéről

Kollár elvtárs, a SZVSZ szakmai tagozatának elnöke, beszámolt a csehszlovák postáról, illetve a dolgozók életéről is. Beszámolójából közöljük az alábbiakat:

1945. évi helyzet: A csehszlovák posta dolgozói, akik a múltban a burzsoa állam alkalmazottai voltak, áthozták magukkal az új népi demokráciába a régi közalkalmazotti gondolkodási módot. Ezért érthető, hogy a postások osztálytudata nagyon alacsony fokon áll. A nagy politikai harc idején, mely a nemzeti front politikai pártjában és a szakszervezetekben megújuló reakció s ama haladó erők között folyt, melyeket a csehszlovák kommunista párt vezetett és a szocializmus útján híven kitartó egységes szakszervezeti vezetőség képviselt, a postások egy része ingadozóvá, határozatlanná vált. A reakció arra törekedett, hogy a további eredményes fejlődést a szocializmus építésében megakadályozza és így minden eszközt felhasználjon arra, hogy a dolgozó nép és a forradalmi szakszervezeti mozgalom egységét megbontsa. E cél érdekében demagóg ígéretekkel és „árverések” bérpolitikáival akarta a postás dolgozókat megnyerni. De a szakszervezeti helyes politikai munkával a postai alkalmazottak politikai öntudatának fejlesztésével elérte, hogy a postások döntő többsége elutasította a demagóg ajánlatokat.

A postai szolgálat termékenyebbé tétele

egyike volt a legfőbb és legfontosabb feladatoknak. E feladat teljesítésére minden eszközt felhasználhattak, mely a népi demokráciának a szakszervezeti rendelkezéseire állt. E téren is sokat kellett küzdeni és sokat kell még ma is a régi nézetek, régi gondolkodás mód ellen. A régi burzsoa munkáltató sohasem díjazta az alkalmazottakat képességük és teljesítményük szerint, hanem csak az elért kategória szerint. Tekintet nélkül a dolgozók képességeire csak a szolgálatban eltöltött időt értékelte. Ezzel a módszerrel azt érték el, hogy a postai alkalmazott minden érdeklődését elvesztette a munka iránt. Ezen sürgősen segíteni kellett és a múltból megmaradt összes szociális igazságtalanságok kiküszöbölése után, 1948-ban bevezették a postán a teljesítménybér rendszert.

A postai alkalmazottak 70 százaléka dolgozik teljesítményi norma alapján

A teljesítménybér rendszer lényege az, hogy a teljesítmény normákat úgynevezett „órakezbeosztás” alapján állapították meg (ezek nagyjából megegyeznek a mi rendszerünkkel. Szerk.) A teljesítménybér bevezetése után megszűnt a postánál az a nézet, „minden egyre megy, csak annyit dolgozok, hogy az állásomból ki ne dobjanak”, sőt ellenkezőleg, a teljesítményben mindenki túl akarja szárnyalni a másikat.

A termelékenység emelését nagymértékben elősegítette, hogy a csehszlovák postások is megkötötték az első szocialista szerződéseket, kötelezettségeket vállaltak, és pedig úgy egyéni versenyek, mint egész kollektívák versenyek keretében. Ezen kívül kifejlesztették a díjtómegmozgalmat is. Eddig 3000 újítási javaslatot adtak be s ebből többszázal meg is valósították és díjazták.

Az elmunkás-mozgalom eredménye-

A csehszlovák postát nemzeti vállalatá alakították át és átszervezték

Ez azért volt szükséges, mert a posta olyan vállalkozás, melyet vállalatként kell vezetni s amelyben vállalati gazdálkodásnak kell érvényesülni.

Ezért a Postás Szakszervezet javaslatára törvényjavaslatot hoztak, mely szerint a csehszlovák állami postahivatal nemzeti vállalatá alakult át.

A postaminisztérium hatáskörének legnagyobb részét átruházták a postahivatalokra. A postai minisztériumot, amelyben régebben 6 szakszervezeti csoport s 42 osztály működött, átszervezték úgy,

hogy abban ma csak 2 szakszervezeti csoport és 58 alkalmazott dolgozik.

Ezenkívül megszüntették az összes postaigazgatóságokat és ezek ügykörét is a postahivatalokra ruházták át. Ez a postai szolgáltatás rugalmasabbá és olcsóbbá tette az eredményezte.

Az átszervezés előtt 14 technikai dolgozóra 1 adminisztrátor esett, ma már 31 technikai dolgozóra jut 1 adminisztrációs alkalmazott. A szocialista verseny bevezetésével és az átszervezéssel együttesen a munkaerő területén 11.5 százalékos megtakarítást értek el.

1950 április 1-től minden postás dolgozó a teljesített munka értéke szerint sorozták be megfelelő fizetési osztályba és erre nézve sem szolgálati évek száma, sem más kategorizálás nem mérvadó. Ezzel a fizetési rendszerrel megvalósították a csehszlovák postán is az „egyenlő munkáért, egyenlő bért” és a „mindenkinek érdeme szerint” elvét. Ma minden postás dolgozó a teljesített munkának minősége és mennyisége szerint maga meg tudja állapítani, hogy milyen bér jár teljesített munkájáért.

Kollár elvtárs azzal fejezte be tájékoztatását,

hogy a csehszlovák postások is fáradhatatlanul igyekeznek országukban az új és szebb életet felépíteni és a magyar postásokkal karöltve, az őszinte barátság legvége, a hősi Szovjetunió példamutatása és vezetése mellett minden igyekezetükkel harcolnak az imperialista háborús törekvések ellen, hogy megvédjék a békét.

KI CSERÉLNE VELEM?

BEKESCSABA 2-BŐL Gellért Géza szaktárs cserélne bármely budapesti hivatalban lévő szaktárral.

KISKORPADON vagyok hivatalvezető. Cserélnék Fehér, vagy Pest megyében lévő szaktárral.

Jakab Ilona SOMOGYGESZTROL cserélné budapesti szaktárral.

Kanizsary Györgyné SOPRONBOL cserélné budapesti szaktárral.

KÖRMEND. — A körmendi postahivatal június 1-től párosversenyben áll Köszeg postahivatalával. A hivatal dolgozói a DISZ kongresszus tiszteletére az MHK próbát letették. Dicséretet érdemel Rózsás Ferenc 55 éves kezelő szaktársunk, aki minden próbáján aranyérmét nyert.

Érdeklődők vegyék fel közvetlenül a kapcsolatot az érdeklő szaktársakkal.

A magyar postás dolgozók nevében Szakszervezetünk az alábbi táviratot küldte:

Zs. Sz.

A szolnoki „A-B” brigád jól működik: a dolgozók öntudatos munkája példát mutat, hogyan kell lehetővé tenni, hogy az A napon feladott küldeményt B napon hazánk legtávolabbi részében is megkaphassa a címzett

Lapunk június 15-i számában „Az A-B-mozgalom támogatása a szakszervezeti bizottságok elsőrendű feladata” címmel rámutattunk arra a nagyjelentőségű mozgalomra, amelyet az A-B-brigádok megszervezése hozott létre.

„Postaszolgáltatásunk javítása, a mainál magasabb színvonalra emelése, minden népet, hazáját szerető postás dolgozó érdeke és kötelessége. E cél megvalósításának egyik fontos területe a levélkézbesítés.” — „El kell érni, hogy az A-napon feladott leveleket legkésőbb B-napon az ország legtávolabbi részében is megkapják” —, mondta Bebrics miniszter elvtárs és ezzel megjelölte azt a feladatot, amit nemzetgazdaságunk fejlődése a munkások és dolgozó parasztok milliói elé állítanak. —, írta június 15-i számunkban.

Azóta már egy hónap telt el. Egy hónap nem nagy idő, de mégis elegendő, hogy megállapítsuk: mit tett a hivatal, az üzem az ügy sikere érdekében? Örömmel állapítható meg, hogy

Szolnokon megértették a kérdést és nem a Főosztály egy sablonos intézkedését látták az A-B-brigádokról kiadott rendeletben, hanem helyesen, megértették annak lényegét, hogy a magyar népgazdálkodás tervgazdálkodás; hogy a tervek pontos határidőhöz vannak kötve; hogy a határidő betartása a terv sikerét, be nem tartása azonban súlyos gazdasági következményeket idéz elő. A szolnoki dolgozók megértették azt is, hogy a levelezésben továbbított közlések, megrendelések, átutalási értesítések, jelentések, mind összefüggésben vannak a határidőkkel.

Érdemes ezért megnéznünk, hogy

milyen eredményeket értek el a szolnoki postás dolgozók az A-B brigád megalakulása óta

Legelőször is nagyon helyesen, megalakították a brigádot. A brigád azonnal gyakorlati munkához fogott. Mivel Szolnok 1-ben a súlypont a kézbesítés van, ezért összehívták a kézbesítő szaktársakat és az A-B-brigádról szóló rendeletet átnézték együttesen, pontról-pontra.

Mi az, ami náluk hiányosság, mi az, amin segíteni kellene? Igaz, hogy ezzel egy kicsit el is csúsztak, mert a főszűrt csak a kézbesítésre fektették. Április közepén rájöttek: szűk keresztmetszet az, hogy a félnyolcas járat anyagát már nem tudják kivinni.

Adva volt az első feladat:

a reggel félnyolcorra odaérkező levelet ne csak délután vigyék ki, hanem rögtön reggel.

Csináltak egy közbeiktatott járatot s a kérdést megoldották.

Természetesen, a brigád egymaga eredményt nem érhetett volna el. Az összes dolgozók együttműködésére, támogatására volt szükség, amit a kézbesítő szaktársak — becsületükre legyen mondva — meg is tettek. Felajánlották, hogy az A-B-mozgalommal azzal segítik, hogy minden 14 óráig bejövő anyagot kikészítsenek. Nem ment könnyen a munka,

a pártszervezetnek, a legjobb kommunistáknak, a példamutató munkájuk, felvilágosítása volt szükséges, hogy megértették, hogy nem szabad látszatmunkát végezni.

Hiszen az A-B-brigád előtt a külső, távolos részek eddig naponta csak egyszer kaptak postát. Meg kellett értetni tehát, hogy Szolnokon is időszerű újra a kétszeri kézbesítés.

A népnevelők, bizalmiak jó felvilágosító munkája nyomán ez is sikerült

s így az A-B-brigád nyomán beállítottak két kerékpárt s ezzel már célt is értek:

az A napon feladott küldeményt Szolnokon B napon kikészítették

A második kézbesítés az A-B-brigád megalakulása előtt csak papíron volt meg, most már egész természetes, hogy Szolnokon kétszer kézbesítsenek a szaktársak.

A pillanatnyi fellángolás, a felajánlások teljesítése — tehát az A-B-brigád terve is —, természetesen csak annyit ér, amennyit abból a gyakorlatban megvalósítanak. Az A-B-brigád gondolt erre és megszervezte a pontos ellenőrzést is. Tóth Sándorra pl. a kézbesítők külső ellenőrzése, Szentesi Károlyra az irányítás ellenőrzése, Boross Ferencre a kézbesítés ellenőrzése, Hermann Sándorra pedig a leadás ellenőrzése jutott.

A hivatalvezető, Balog Piroksa is jól fogta fel a dolgot. Az A-B-brigád előtt bizony gyakran előfordult, hogy a kézbesítők visszahozták leveleket, küldeményeket, de az okát ők nem kérdezték meg senkit. Most kémprobázterüen, a visszahozott levélről igazoló jelentést kell tenniük. Ez a módszer igen jól bevált. Június 12-én pl. Hargódi András, Kása István, Kovács János, Boross Dávid még ajánlott levelet is hoztak vissza, — igazoló jelentést kellett írniok. Azóta a visszahozott levelek száma csökkent.

A pártszervezet javaslata az A-B-brigád teljes bovejék éberséget, illetve ellenőrzést vezet be.

Az igazoló jelentés adatait a helyszínen ellenőrzik le,

ami nagy lépést jelent az egyéni felelősség kialakítása felé.

A szolnoki A-B-brigád eredményt produkált a visszajelentés kérdésében is. Bizony Szolnok 1-ben sem volt valami nagy rend ezen a téren. Azelőtt nem nagyon jelentették vissza a tév-irányításokat. De júniusban már 51 tév-irányítás visszajelentéséről tudunk az iktatókönyvből.

Az A-B brigád erősíti a munkafegyelmet is

A brigád megalakulása előtt sokszor fordult elő szabálytalan leszámolás. Először elkészítették a mérleget s csak aztán nézték meg a pénzt. Most az A-B-brigád működése nyomán először a pénzt jegyzékelik be, s csak aztán készítik el a mérleget. A jó munka — amint ez hamarosan kiderült — beigazolta, hogy megjavítja a fegyelmet is. Az új rend, hogy

aki a közösség vagyonát, a népet akarja megkárosítani, az rajtvesszt.

Ugy, amint rajtvessztett Kalmár Zoltán is, aki 109 Ft utánvételi összeget sajátmagának számolt el. Igaz, meg is kapta érte rögtön a maga fegyelmi büntetését.

A brigád jó munkájának tudható be egyébként az is, hogy a kulcsos levél-szekrényeket ezután vasárnaponként is ürítik.

Miért van itt máris eredmény?

Azért, mert Szolnok 1-ben az A-B-brigád működését mind a vezetők, mind a dolgozók helyesen fogták fel, megértették és munkájukkal járultak hozzá, hogy szolnoki viszonylatban az

A-napon feladott küldemény B-napon a címzett kezében legyen.

A jó munkában kitűnik különösen Kiss Antal kézbesítő szaktárs, aki többi szaktársát győzte meg a kétszeri kézbesítés fontosságáról. De kitűnt Széll István, Ligetfalvi János, Hartványi Ferenc, valamint Csendes szaktárs is, akik sajátmaguk jó példával járnak elől.

Nagyobb gondot az újból felhasznált borítékokra

Szolnok fizeti egyébként az egész járás kártérítését. Az utolsó 3 hónapban 2800 Ft kártérítést fizettek ki csomagokért s ajánlott levelekért. Ezért az A-B-brigád megnézte ezt is, mi az oka ennek a nagy pénzösszeg használatlan kiadásának. Rájöttek arra, hogy könnyen visszaélés származhat azokból az újra felhasznált ajánlott borítékokból, melyeken a régi raggyeget nem húzták át. Mert a postán is vannak szabotálók, csálók, akik a nép vagyonát visszaéléssel akarják károsítani. Az A-B-brigádok feladata tehát Szolnok 1-hez hasonlóan az, hogy megnézzék az ilyen kétszer felhasznált ajánlott raggyegek borítékait, hogy azon a raggyeget érvénytelenítsék.

Összefoglalólag meg lehet állapítani, hogy Szolnok 1-ben az A-B-mozgalom jól bontakozik ki, mert a Szovjetunió postás dolgozóitól jó példát véve Szolnok 1 szinte már ma ott tart, hogy minden A-napon feladott küldeményt B-napon kézbesítsenek, s ezzel gyakorlatban hajtják végre Pártunk útmutatását, amely postai vonalon is kiadta a lezsjót a postás-dolgozóknak, hogy olyan postát építsenek, amely méltó népi demokráciánkhoz és amely megbízhatóság, gyorsaság tekintetében hasonlíthatatlanul fölélté van a kapitalista országok minden más üzleti vállalkozású postáinak.

G. A.

Párosversenyszerződéseket kötnek egymással A-B-brigádjaik

Az „A-B” brigádmozgalom üzemünkben igen lendületesen fejlődik. A postás dolgozók megértették, hogy a postai munka megjavítása elsőrendű feladat. MUNKANK EGYIK SZÜK KERESZTMETSZETE AZ IRÁNYÍTÁS ÉS KÉZBESÍTÉS. A cél az, hogy az A napon feladott levél B napon feltétlen kézbesítve legyen. E cél érdekében munkálkodnak A-B brigádjaik. A munka további javítása és a brigádmozgalom fejlesztése céljából hivatalaink brigádjai párosversenyeket kötnek. A verseny alapja a hibák feltárása és kijavítása, az A-B-mozgalom célkitűzéseinek maradéktalan megvalósítása. Ennek érdekében indult meg a nemes vetélkedés a BUDAPEST 10—ÚJPEST 1 és SZOLNOK 2—DEBRECEN 2 hivatal dolgozói között.

A versenykihívásokat az alábbiakban közöljük:

Budapest 10—Újpest 1 versenyszerződése:

A versenyt az az A-B-brigád nyeri, amely hivatalnál:

1. Ezer darab könyvelt küldeményenként (külön-külön kiértékelve) a legkevesebb visszajelentést kapja,

1a) közönséges küldeményeknél a legkevesebb visszajelentést kapja,

2. A legtöbb visszajelentést indítja tév-irányítások miatt,

3. Amelyik hivatal a járat beérkezésétől számított a legkorábban indítja ki kézbesítőit. Az első indításnál azon-

Szolnok 2—Debrecen 2 versenyszerződése:

1. Ezer darab könyvelt küldeményenként (külön-külön kiértékelve) a legkevesebb visszajelentést kapja:

1-a) Közönséges küldeményeknél a legkevesebb visszajelentést kapja,

2. Legtöbb visszajelentést indítja tév-irányítások miatt,

3. Szakmai továbbképzés érdekében (létszámához viszonyítva) az irányítási szaktanfolyamok elvégzésében mind számszerűleg, mind minőségileg jobb eredményt ért el.

A brigádok párosversenye folyamatos. A versenyt minden tárgy-hét követő hónap 10-ig kiértékeli a kiértékelő bizottság. A kiértékelő bizottság tagjai: hivatalvezető vagy megbízottja, az SZ. B. titkár vagy termelési felelős, az A-B-brigád 2 tagja. A kiértékeléshez minden esetben meghívják a helyi alapszerv párttitkárát.

A kiértékelő bizottság tagja köteles havonta legalább egyszer a versenyre hívott A-B-brigád munkáját ellenőrizni a helyszínen.

A verseny kezdete: 1950 július 15-e.

Bércsalók, akik akadályozzák a szocializmus építését

Ma, az ellenség támadásának egyik legfőbb pontja a szocialista munkafegyelem meglazítása. Az ellenség jól tudja: egész termelésünk alapja az öntudatra épülő fegyelmezett munka. A mi szocialista termelésünket nem utolsó sorban az különbözteti meg a kapitalista termeléstől, hogy a dolgozók lelkes aktivitására, öntevékenységére épít. Ezt a hatalmas erőt mozgósítja a termelékenység emelése érdekében.

Ezért igyekeznek az ellenség ezen a területen támadni. A főellenség üzemünkben: a jobboldali szociáldemokraták. Ezek azok, akik lazítják a normát, növelik a selejtet, behálózhatnak egyes öntudatlan dolgozókat, hogy bércsalást kövessenek el. Üzemünkben és hivatalainkban azért is fordulhatnak elő bércsalások, mert hivatalvezetőink egy része és nem egy szakszervezeti funkcionáriusunk is, nem ismerte fel idejében: a jobboldali szociáldemokraták aknamunkájáról van szó.

Bércsalás

a Keleti-postahivatalnál

A Keleti-postahivatalnál pl. július 4-én történt ilyen bércsalás. Ugyanis ezen a napon a Budapest 72. sz. hivatal négy dolgozójának (Kondor Imre kezelő, Török Antal, Sárosi István és Borbély János) felületes kezelése eredményeként 26 kg súlyú továbbmenő levelezés került át tévesen a Keleti-postához.

A tévesen átküldött anyag Bognár Gyula főellenőr és Szekeres János kezelő hibájából a szétesztáshoz került el.

Az érdekelt szétesztók: Egri Károly, Miklós Endre, Zsajnovics Gizella, Tóth Ilona, Váriöldi Géza, Tóth István, Bella János, Minta György, Erdélyi János, Dongó Ferenc, Fábán Géza, Horváth Antal és Papp János a

tömegesen beérkezett téves anyagot ahelyett, hogy visszaküldték volna, szabályszerűen beosztották és az anyagok beosztásáért a teljesítményt felszámolták.

A téves anyag beérkezéséről, ha késedelmesen is, — egyedül Minta György szaktárs tett jelentést.

A posta vezérigazgatója, az ügyben szereplő ellenőrző szaktársakat megfelelő súlyos pénzbüszsággal sújtotta és a bércsalók ellen elrendelte a fegyelmi eljárás megindítását. A hanyag és megfélemt szaktársak cselekménye annyival is inkább súlyos, mert cselekményükkel egyben gátolták a fontos A-B-mozgalom célkitűzéseinek megvalósítását is.

De nemcsak a Keleti-postán van bércsalás. Mint az alábbi példák igazolják.

a bércsalók ilyen vagy olyan formában megtalálhatók mindenütt,

anol laza az ellenőrzés.

A székszárdi postahivatalnál, mint a vizsgálat megállapította, a dolgozók nem vezették munkalapjaikat. Dombóvár 1-es postánál egyes dolgozók, mint pl. Szajki Pál, június 22-éig egész hónapban nem jegyezték be szolgálatában eltöltött idejét.

A Badacsony-környéki postahivatalok vasárnapi szolgálati idejüket nem jegyezték be, de a feldolgozott munkaegységet igen.

A fenti példák az ellenőrzés hiányát igazolják.

A Jármelepeken Abonyi Antal öt órát olyan gépkocsira írt, amelyen nem is dolgozott. Macher József és Hauke Dezső csoportvezetők pedig az ellenőrzést mulasztották el és megengedték, hogy le nem ápolat gépkocsikat leápoltnak számoljanak el.

György Gyula vonalfelügyelő a pécsi postaműszaki igazgatóságnál Harkányban be nem épített anyagokat számolt el és el nem végzett munkákat tüntetett fel két esetben. Veszprémben Kellner Antal vonalfelügyelő társadalmi munkáját számolta el időbérben. Sátrány János Mátrafüreden pedig olyan szerelési munkákat számolt el, melyeket el sem végzett. Így például egy falfűrés helyett nyolcat, két telepfelezéssel helyett pedig négyet.

Dombóvár 1-es postahivatalnál Kovács János és Horváth János táv-iratkészbesítők valótlán adatokat írtak be szolgálati idejüket rovatába. Ugyanitt Dombai Elvira már előre beírta szolgálati idejét egész a hónap végéig. A példák azt mutatják, hogy

harcolni kell a bércsalók, a jobboldali szociáldemokraták támadása ellen szilárdabb munkafegyelmekkel, magasabbrendű, öntudatos, szocialista munkával. Jobb életünkért, gyermeink boldog jövőjéért, békénkért, a szocializmusért. Ezt a harcot pedig Pártunk iránymutatásával mi, postás dolgozók is megvívjuk a győzelemig.

Értesülésünk szerint az illetékes igazgatóságok a bércsalók ellen vizsgálatot indítottak s ügyük bírósági bírósság elé kerül, súlyosabb esetekben pedig bünvádi feljelentést is tesznek.

TÁPPÉNZCSALÓK

Beteglátogatóink a szakszervezeti szolidaritás jegyében nyújtott segítségén kívül helyesen és jól látják el feladatukat, az álbetegek és táppénzcsalók leleplezése terén is.

A Posta Központi Javítóműhelyben dolgozott Szelényi Istvánné, aki általában a fizetést követő napok után indokolatlanul távolmaradt az üzemből. Ez a körülmény gyanút keltett a szoc. pol. felelősben és többszöri megfigyelés után megállapította, hogy nevezett e napokon a rómaiparti csónakházban tartózkodott, vagyis oda járt ki üdülni. Mint álbeteget, elbocsátották a posta köteleiből.

A Kábelhivatalnál (Bajtárs-utca) Gábor Károly, aki különben munkáját is hanyagul végezte el, több-

izben igazolatlanul távolmaradt és feltehető, hogy máshol is dolgozott. 1950 június 12-én beteg-jelentett, egyben orvosától 6 napi szolgálatmentességet kapott ázzal, hogy kórházi felülvizsgálatra jelentkeztek. Ehelyett munkakönyvét kiadva, a Ganz Wagon Villamossági Gyár építkezésénél dolgozott.

A szakszervezeti bizottság megállapította, hogy Gábor Károly vidéken lakó családját fizetéséből nem támogatta, saját gyermekeit sem tartotta el. Az az ember, aki képes arra, hogy saját családját megtagadja, az még jobban képes arra, hogy a dolgozók nagy családját félrevezesse, megkárosítsa és táppénzcsalással becsapja.

Mint táppénzcsalót, elbocsátották.

— Látod, meqvan a hatása, hogy Samu bevetette a légijerejét a koreai harcokba!
— Hogy, hogy?
— Hát már repül is!!

Fokozzuk a harcot békénk ellensége: a klerikális reakció ellen

Minden erőnkkel küzdenünk kell és elszánt harcot kell folytatni a klerikális reakció ellen. Nevelnünk kell dolgozóinkat példamutató magatartásra, a szocializmus építésében való fejelemzését részvételre.

A klerikális reakciónak sikerült bizonyos eredményeket elérni dolgozóink között ott, ahol mozgalmi szerveink lebecsülték a veszélyt és az ellene folytatott szívós felvilágosító munka jelentőségét. Ezek a szerveink azt gondolták, hogy nekik most csak a munkával kell foglalkozni, az ellenség elleni harc „az állami szervek” feladata.

Nem látták, hogy a jó termelési eredmények legfőbb biztosítéka, ha ellenségeink ellen kiméletlen harcot folytatnak.

Pedig az ilyen ellenséget fel kell ismerni akkor is, ha ravasz, szemforgató módon közeledik felénk. Ilyenek a cívilbe öltözött apácák, akiknek egész serege járja a falvakat és városokat, a legképtelenebb rémhíreket terjesztve és egymást túlbuzdítva igyekeznek bizonyítani, hogy a népi demokrácia — a hitet akarja eltörölni. Felhasználják a papok és hitoktatók is minden lehetőséget, hogy népi demokráciánkat gyalázzák. Minden ténykedése a klerikális reakciónak demokráciaellenes, népiellenes, háborús tevékenység.

A hittanórákon például fejelemzésre nevelve, „buzdította” a növendékeket a Dugonics-utcai általános iskolában Nagy Irén hitoktató. Ő „jóságosan” mindent megengedett; a földön ültek, az ablakpárkányra másztak, ki-be jártak az órán a gyerekek. Nagy Irén tudatosan elősegítette a diákok fejelemzését, hogy azok a többi órán is fejelemzésre legyenek.

A klerikális reakció egyik legaljasabb fogása — hogy a növendékek egy részét hittanórán tartsa —, a győri Czuczor-gimnáziumban az volt, hogy a hitoktató a hittanórán kártyáznia tanította a diákokat.

De vannak olyanok is, akik bottal, pofonnal „lobozroznak” növendékeket. Szita Gergely jászberényi hitoktató egy gyermekért azért vert meg a folyosón, mert nem akart bemenni a hittanórára. Fried Vilmos pedig Böcskén a gyermekeket pálával verte a miséhallgatás elmulasztása miatt.

A természetes területén is támad a klerikális reakció és mindent elkövet, hogy dolgozóink között zavart keltsen. Cívilbe öltözött ügynökei ellepték a vilamosokat, helyiérdekű vonatokat; „ne vegyetek részt a munkaversenyben, ne támogassátok a népi demokráciát” — ságták a fülébe a hiszékenyeknek. „A munkaverseny árt az egészségnél” — mondták másoknak. A hengermalom-úti kápolnában az „Isten büntetéséről” beszéltek, „mely nem maradhat el”.

„Bezárták a Szent Imre herceg-úti templomot”, újságolták egy nap a Csonka-gépgyárban. A műhely dolgozói a műszak után az öntudatos fiatalok rábeszélésére elmentek megnézni. A templom kapui tárva-nyitva voltak és néhányan az oltár előtt térdeltek. Csattanós válasz volt ez a reakció ügynökeinek.

De itt van Béres Gyuláné elvtársnő esete, aki a Szabad Nép hasábjain keresztül a magyar anyák nevében felemelte szavát a klerikális reakció aknamunkája ellen. Szennyes, gyalázkodó, fenyegető leveleket kapott, melyek mind „a szent kereszt jegyében” íródtak. Ha nem perülne el a papír, ki kellene ezeket a leveleket nyomtatni. — írja Béresné elvtársnő.

De miért ez a nagy igyekezet a klerikális reakció részéről a vallás védelmében? Mikor Pártunk világosan leközölte, hogy nem a vallás elleni harcról van szó és ez a protestáns egyházakkal szemben tanúsított magatartásával tettekkkel is bizonyította. Azért, mert éppen a legutóbbi hónapokban lepleződtek le véglegesen, mint békénk ellenségei, a szocializmus építésének kerékkötői. A békeivék aláírásának megtagadása, acsakodásuk az életszínvonalunk emelkedését biztosító szocialista munkaverseny ellen, a dolgozók egyre szélesebb rétegei előtt fedték fel igazi arcukat.

Egyre nő azoknak a papoknak a száma is, akik a dolgozó nép mellé

állva megtagadják főpapjaik népellenes utasításainak végrehajtását. Látták, hogy befolyásuk egyre kisebb csoportra zsugorodik össze és sarokbaszorítva, Bodóné módjára igyekeznek mellébeszélni. Mi, harcolunk az amerikai elnyomást áhítozók, a régi rendet visszavánók ellen, — ők a papok és szerzetesek üldözéséről beszélnek. Feladatunk: nap mint nap hebizonyítani dolgozóink előtt sötét céljaikat és megakadályozni, hogy a vallás védelmének hazug ürügyével, továbbra is félrevezessék és népi demokráciánkkal szembeállítsák dolgozóink egy részét.

Azra válaszoljanak, miért nem akarják az atomfegyver betiltását? Miért nem akarják a dolgozó nép jóléti biztosító szocialista munkaversenyét?

Minden dolgozónknak világosan látnia kell, hogy további felemelkedésünk, boldogabb jövőnk érdekében végzett munkánk eredménye, békénk forog veszélyben, ha csökkentjük a klerikális reakció elleni harcot.

„Lesz-e 400.000 forintos megtakarítás egy elfogadott újításból?”

Lapunk múlt számában szöveztük, hogy „kettes- és hármasszámú betonszőveket tárggyában” újítási javaslatot fogadtak el, melynek eredményeként a javaslattevők szerint évi 400.000 forint megtakarítás lenne elérhető. Rámutattunk arra, hogy az újítás a gyakorlatban ezidáig még sehol sincs így ez ellentétet mutat az újítás és a megoldhatóság között.

Cikkünkre a Postafőosztály az alábbiakat közli: — Szőlőni felajánlásoként nyújtották be a Főosztályra a javaslatot, amelyet az itteni újító- és elmunkáskör egyhangúlag jóváhagyott és az újítási bizottság elfogadott azzal, hogy 116.000 forint megtakarítást eredményez és ez után számították ki a díjazást, amely után az első részletet az újítóknak kifizették.

A szakügyosztály január 13-án a Kábelüzemet arra utasította, hogy „az újítási csővek házilag való gyártását, elsősorban tapasztalatszerzés és a helyes gyártási eljárás kialakítása céljából kezdje meg”.

Április elején érdeklődött az előadó a kábelhivatalnál, ahol azt mondták, hogy megfelelő helyiség hiánya miatt télen nem sikerült a gyártás, továbbá fognak építeni.

Június 1-én újra érdeklődtek, amire azt mondták, hogy különleges modellt fognak építeni és július közepén jelentik az eredményt.

A cikk megjelenése után a Kábelüzem feltárta a nehézségeket, amire a szakügyosztály a budapesti Cementipari NV-hez fordult, ahol a modellek elkészítését és a gyártás kikísérletezését, valamint a gyártást elvállalták, amit meg is rendeltek.

Jó szolgálatot tett a Postás Dolgozó népi demokráciáknak, amikor az ügyet napvilágra hozta, mert így rávilágított arra, hogy a szakügyosztály nem fordított elég gondot az újítás mielőbbi megvalósítására és a Kábelüzem sem követett el mindent, hogy a kísérlet megvalósuljon. De nem utolsósorban felelősek vagyunk mi, újítási megbízottak is, akik nem tartottuk kellően a szemünket rajta. A hasonló esetek elkerülése végett hoztuk ki az új rendelkezést és felülvizsgálunk minden folyamatbanlévő ügyet — ami már legnagyobb részben meg is történt —, hogy ez többé elő ne forduljon.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége Agitációs és Propaganda Osztálya kiadta füzetalakban a Párt Központi Vezetőségének július 1-i ülésén hozott határozatát: A magyar népgazdaság fejlesztésének legközelebbi feladatairól és a klerikális reakció elleni harcról. A füzet tartalmazza ezenkívül Gerő elvtárs és Révai elvtárs beszédeit. (A broszúra ára: 80 fillér.)

Hódmezővásárhelyről Budapestre szeretnék felkerülni. Kérem, aki cserélné velem, címét közölje. Molnár Géza Hódmezővásárhely 1.

Debrecen 12-ből Drotár Lajos cserélné bármely budapesti hivatalban lévő szaktársal.

Kondorosról a budapesti ig.-hoz szeretnék kerülni. Az, aki hajlandó lenne cserével a szegedi ig.-hoz kerülni, az kérem, közölje a címét velem. Szalay János, Kondoros.

KI LEHET A POSTÁNÁL SZTAHÁNOVISTA?

Pártunk Központi Vezetőségének határozata megjelölte számunkra azokat az új feladatokat a munkaversenymozgalom terén, amelyekkel most az öt éves tervünk kezdetén munkánkat el kell végeznünk. Ezek közé tartozik a Sztahánov-mozgalom eredményeinek, tapasztalatainak széles körben való alkalmazása.

A posta dolgozói között már szép számban akadnak olyan szaktársak, akik a Sztahánovista bűszke címet elnyerték. Jó munkát végző dolgozóink közül további sztahánovisták száza fognak kikerülni.

Kormányzatunk, kiértékelve eddigi eredményeinket, összevonta azokat a feltételeket, amelyek teljesítése esetén a postánál a dolgozók elnyerhetik a sztahánovista cím kitüntetését. Ezek a feltételek a következők:

Sztahánovista lehet:

1. **Aramkörös műszerész**, aki 3 hónapra keresztül karbantartó munkát teljesít, az egy órára eső gépegység normá 200 százalékát és selejtmunkát végez vagy, aki 150 százalékon felüli havi teljesítményét, selejtmunka mellett olyan új munkamódszerrel vagy újítással éri el, amelynek következtében munkacserét megtagadhat.

2. **Kijáró műszerész**, aki úgy végzi munkáját 3 hónapra keresztül, hogy az általa javított készülékeken a 100 állomásra eső zavaridő legalább 50 százalékkal kevesebb, mint a hibaszűrő területén összesen előfordult zavaridő 100 állomásra eső átlagos zavaridő. Selejtmunkát végez és az általa javított készülékeknél egy hónapon belül az első hibával kapcsolatba hozható zavar nem fordul elő.

3. **Vonalzavarelhárító**, ha 3 hónapra keresztül havonta legalább 150 órát dolgozik teljesítményben és havi átlagteljesítménye összes munkaidejéhez viszonyítva legalább 150 százalék és selejtmunka.

4. **Karbantartó műszerész** vidéki központban, erősítő állomásokon, vonalfelügyelőkön és alközponti üzemnél, ha 3 hónapra keresztül havonta legalább 150 órát dolgozik teljesítményben és havi átlagteljesítménye összes munkaidejéhez viszonyítva legalább 175 százalék.

5. **Vonalfelügyelő**, aki szakaszkezelő és egyéni munkával az összes munkaidejéhez viszonyítva 3 hónapra keresztül havonta legalább 160 százalékos teljesítményt ér el és a szakaszon előforduló összes zavarok száma és időtartama az országos havi átlagnál 20 százalékkal kisebb, vagy

ha munkacsapattal, vagy munkásokkal dolgozik és a vezetése alatt dolgozók átlagteljesítménye 3 hónapra keresztül havonta legalább 160 százalék és selejtmunka.

6. **Távírdamunkás és az alközponti üzem építési és szerelési osztályának dolgozója**, ha 3 hónapra keresztül havonta legalább 150 órát teljesítményben dolgozik és havi átlagteljesítménye összes munkaidejéhez viszonyítva legalább 171 százalék és selejtmunka.

7. **Műhelyműszerész és ipari szaktársak**, aki 3 hónapig havi 200 százalékos teljesítmény mellett selejtmunkát végez.

8. **Postakezelési és kézbesítési területen dolgozók közül**, aki 3 hónapra keresztül havonta legalább 200 százalékos teljesítménnyel és készenléti ideje az összes munkaidő 6 százaléka alatt van. Vagy a 180 százalékos teljesítményt teljesítő olyan észszerűséssel, munkamódszer-kialakítással vagy több munkahely betöltésével ér el, amely más hivataloknál is alkalmazva munkacserét megtagadhat eredményez.

9. **Távvezetőkezelő**, ha 3 hónapra keresztül összes munkaidejéhez viszonyítva, havonta 164 százalékos teljesítménnyel teljesít.

10. **Távírázó**, aki 3 hónapra keresztül Siemennél 175 százalékos, távírásközvetítésnél 160 százalékos, Morse-nál 150 százalékos teljesítménnyel teljesít.

11. **Gépkocsivezetők** feltételeit az egyéb üzemek gépkocsivezetőire vonatkozó 2600/1950-III. 18. NIK. M. sz. rendelet tartalmazza.

12. **Vezetők közül** (csoport, műhely, üzem, hivatalvezető), aki 3 hónapra keresztül úgy irányítja részlegét, hogy műszaki tervét és részleg legalább 150 százalékos teljesít, vagy postal tervét 150 százalékos teljesít és a részlegnél az egy órára eső mért munkacseréje legalább 70.

13. **Újítók közül**, aki tevékeny részt vesz az újító, elmunkás- és munkamódszerátadó-mozgalomban, akiknek egy vagy több újítási javaslata a munkafolyamatot szervezőleg megváltoztatja vagy pedig a posta, illetőleg valamelyik postai szervezete készítményét megújítja és ültetése jelentékeny gazdasági eredménnyel jár.

14. **Administratív dolgozók közül**, aki az általános munkafeltételek mellett legalább 3 hónap óta különleges felkészültséget kívánó igen fontos feladatokat lát el, kiváló minőségű munkát végez selejtmunka és munkamódszerét munkatársainak átadja.

Szaktársak! A feltételekből láthatjuk, hogy a sztahánovista munkamódszer nem a fizikai megerőltetésen alapszik. Sztahánovista munkát kitartó gondolkodással, tevékenységgel, a munkatechnikájának tökéletes ismeretével, munkamódszerének javításai szerdekével végezhet a dolgozó.

Ezekkel a módszerekkel érik el a szovjet sztahánovisták és azok magyar követői termelékenységük emelkedését.

Feltételeink megvannak. A Sztahánov-mozgalom a szocialista verseny magasabb és vezető formája. Milliós tömegek mozgama, ebből mi postás dolgozók sem maradhatunk ki. Nézzünk körül munkahelyünkön, figyeljük meg kiemelkedő teljesítményű szaktársaink munkamódszerét, akarjunk újítani, — és akkor a szovjet Sztahánov-mozgalom tapasztalatainak átvételével kimeríthetetlen erőforrást kapunk a szocialista munkaversenyünk fellendítéséhez és a szocialista posta felépítéséhez.

Pályázati hirdetés

Szakszervezetünk pályázatot hirdet a Szakszervezeti Világosvetségi Nemzetközi Postás Tagozata (P. T. T. I.) jelvényének megtervezésére. A jelvénynek ki kell fejeznie a nemzetközi postás összefogást. A jelvénytervezet alapja a Szakszervezeti Világosvetségi két földgömböt ábrázoló jelvénye. Ehhez kell csatlakoznia a postai munkát (forgalmi,

műszaki) jelképező tervezetnek. A kivitelezés eredeti színezéssel, 4 cm nagyságban, kemény kartonlapra 15x10 nagyságúra felragasztva, jelvényével ellátva, legkésőbb 1950 augusztus 1-éig küldendő be: Postás Szakszervezet Elnöksége címére, Budapest, Benczúr-utca 27. sz. alá. A pályázati díjak: I. díj 600 Ft, II. díj 300 Ft, III. díj 100 Ft.

Vasárnap van. A robogó vonat ablakából pillanatok alatt változnak a tájak, míg valahol messze földet ér az ég, amely most ólomszürkén ömlik el felettünk. Gyengén szemerkél az eső, miközben közeledünk a kiszállás felé.

Mi — postás dolgozók — Hévízre jövünk, hogy 14 nap múlva meggyógyulva és felüdülve térjünk majd innen vissza.

Nemsokára meglátjuk hát a világvíznyomlatban is legnagyobb rádióaktivitást, kénés és szénasavas forrású tavat, melynek gyógyító nővényi iszapja sokezer ember egészségét adta már vissza. Fürdőni, gyógyulni fognak a kráterből naponta feltörő 92 millió liter vízben, ami hét és fél hold területen ömlik szét.

És látni fogjuk a postás üdülő saját kútját is, amely azonos összetételű a tó vizével. Itt 127 méter mélységből tör fel a 42 fokos víz, s 26 méter mélyről motor hozza a felszínre. Száz esztendője használták már rendszeresen a hévízi gyógyforrásokat a gazdagok, de a dolgozóknak — nem jutott belőle semmi.

Most végre Pártunk jóvoltából dolgozóké lett az ország, dolgozóké Hévíz is.

Gondolataimból kiáltás zavar fel: — Nézzétek csak, az a hatalmas víztörő már a postás üdülő! — Mindannyian odamegyünk. Valóban, már meg is érkezünk. Itt vagyunk! Személyesen fogunk most már meggyógyulni mindarról a sok szépről és jóról, amit eddig csak hallottunk.

Sevidi Zoltán budapesti szaktárs foglalja először szavakba csodálkozásunkat, melyet bennünk az üdülő megkapó szépsége, gyönyörű parkirózása és gondos berendezése kelt.

Ki gondolta volna még néhány évvel ezelőtt, hogy a dolgozók hirtokába kerülnek a legszebb üdülők? És kinek köszönhetjük mind ezt? A Pártunk és Pártunk szerett vezérének, Rákosi Mátyás elvtársnak.

Az üdülőben már várnak. Mindnyájan a legnagyobb rohammal szálljuk meg a kijelölt szobákat, hogy ott aztán gyors iramban kirámolva, máris otthonosan érezzük magunkat. Alig hangzik el az első gongyítás — mely bennünket a közös étkezésre hív —, a pongolyától a fürdőrezzsig és a naplajtól a fogkeféig már minden a helyéről mosolyog felénk.

Hamarosan összebarátkozunk. Mire elérkezik az ismerkedési est, nincsen már közöttünk alitiszt vagy igazgató. Mindenki barátságosan beszél munkájáról s arról, hogy jól végezt munkája jutalmaképpen üdülhet most itt. A frissen csapolt sör habjánál dolgozó a dolgozóval fog baráti kezet.

Képvisele van itt az ország minden tája. Amíg mi Budapestről beszélgetünk, addig Magyarországi Péter szakai a jó pécsi rizlinget emlegeti, mert az ittenit még nem kóstolta meg. Kenesei Viktor viszont Miskolcon fogja elmesélni itteni élményeit, míg Horváth István feleségével Győrbe küld üdvözlő sorokat. Debrecenből Sipos István, Sopronból Acél Györgyné van itt és még sokan-sokan mások az ország minden vidékéről.

Ragyogó reggel van. A nap pazarul ontja tűző sugarát. Felhangzik a jelszó: — Győrünk a Tóral!

Nem mi vagyunk az elsők. Körülöttünk már röpködnek a kiáltások: — Milyen meleg a víz! Jaj de jól Viggáz, itt mély! A korláta kapazkodj! (Ugy látszik, szomszédomat is korlátnak nézik, mert ketten is kapaszkodnak belé. Alig tudja kiserőli fejét a vízbe dugni.) Játsszunk viláman, a fiatalok bohóságával...

És a Tó mindezt csendesen türi, — sőt még

Hévízi emlék

jutalmaz is érte. Mert akik munkával jártak, azok lábra állnak, az öregek és fiatalok fiatalok lesznek és a fiatalok... boldogan érzik, hogy övéké az élet.

A jó fürdés után az ebéd még jobban esik. Nagy étvágyal fognak a kitűnő ebédhez, mely májgombóclevessel kezdődik, tejjel és tökfőzelékben folytatódik, puhán elkészített vágessülttel (ez fontos, a hévízi kéketeke vége alapul, melyekről soha nem tudtuk, melyik a pengéje és melyik a nyele) és túrópalacsintával ér véget.

Ilyen jó kozm mellett lehet-e valakinek bánata? Meglepő, de igen. Nagy Ilona például azon búsol, hogy ő fogyni szeretne, de ilyen kozm mellett még kövérebb lesz, mire hazaér. Van közöttük ilyen is, aki olyat szeretne enni, amit itt a rántottcsirke, citromtorta és a tejszínes kávékrém mellett nem főznek: — mákos-tésztát, hiszen neki az a kedvence...

A jó ebéd hangulatát felszerezi az üdülő „Lajos bácsija”, akinek a posta szétosztása közben mindenkihez van egy kedves szava.

— Lajos bácsi, hát nekem nem hozott levelet? — szontyolódik el szomszédom.

— Dehogynem, szaktárs, majd elfelejtettem — mondja. Benyúl a zsebébe és átnyújtja az ottlévő tartalékból a legszebbik — falevelet.

Mosolyog mindenki, hiszen innen származva van a gond, a bánat. Erzi itt mindenki, hogy láthatatlannal özi, segíti őt a Párt, segíti az ember, akét egész népiünk szeret: Rákosi elvtárs.

Ma Keszthelyre megyünk. Megmerítjük magunkat a Balatonban. Pár perc és autobusszal máris ott vagyunk. A Balaton partján a régi „Hullám-szálló” most a postás üdülő. Homlokzatán hatalmas vörös csillag hirdeti a dolgozók báláját felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió

felé, amely most is özi a békét s biztosítja üdülésünket, noha az imperialisták Koreában ugyanakkor gyilkolják a dolgozó népet.

Nagyszerű vendég-uzsonna után vitorlázni megyünk a Balatonra. Amíg tovastikló vitorláinkat dagasztja a szél, mindnyájunk ajkán felesedül a „Közársasági induló”, hogy aztán mozgalmi dalok hangjai mellett menjünk haza, gazdagabbban egy szép nap emlékével.

Párnapos hévízi fürdés után újabb izgalom veri fel az üdülőt. — Badaconyba megyünk hajóval, — terjed el a hír, mint a villám.

Badacony! — gyönyörű kirándulás! Nem lehet egyhamar elfelejteni. Szőlővel árnyékoltt útjain és hepe-hupás kövein fáradtságos, hosszú út vezet a „letelepülésig”. Itt aztán 25 literes demizsonból „gyűjtene” újabb erőt a „fáradtak” a hazamenetelhez. En csak szerényen, literes üvegéből kortyolgatom az üdítő nedűt. Ejnye, ejnye, hogy eltörpült a földi távolság, amikor például „Sopron” belekarolt „Debrecenbe” s milyen kicsinyek lehettek a kilométerek, ha „Győr” halkan suttogott „Budapestnek”.

Dolgozók vigadtak Badacony vén diófái alatt...

Elrepült az idő. Itt a búcsúest. A műsor még pereg, a búcsúbeszédet még hallgatjuk, de gondolatban már az autón ülünk, a vonaton, hogy visszamenjünk munkahelyünkre. Hévízen gyakorlatban tapasztaltuk és igazolva láttuk, hogy

„a nép államában legfőbb érték az ember.” Ez a legfőbb tanulsága a hévízi üdülésnek, amit sehol, egyetlen kapitalista államban nem érezhet egy dolgozó.

Tikkadt nyári délutánon, amikor a nap még vörösen ragyog az ég alján, de már lomha léptekkel közeleg az alkony, azzal búcsúunk Hévíztől a viszontlátásra!

K. J.

HOGYAN DOLGOZNAK, MIRŐL ÍRNAK A POSTÁS DOLGOZÓ LEVELEZŐI?

„Annak, hogy a munkások részt vesznek egy lap irányításában, mindenképp az a jelentősége, hogy ezzel megteremtik a lehetőséget arra, hogy az osztályharcnak ez az éles fegyvere, — az újság, — ne a nép leigázásának, hanem felszabadításának fegyvere legyen.” (Sztálin.)

A bolsevik sajtó példája nyomán, Pártunk segítségével, mi is elérünk oda, hogy szakszervezetünk lapjának, a „Postás Dolgozó”-nak irányításában részt vesznek maguk a dolgozók. Ez a részvétel pedig úgy történik, hogy minden jelentősebb üzemünkben, hivatalunkban vannak levelezőink, akik kettős feladatot töltenek be:

a) egyrészt minden lap megjelenése után hangot adnak, hogy fogadták a dolgozók a lapban megjelent cikkeket, azaz levelezőink megírlják a lap írásait.

b) Másrészt minden olyan dolgról, eseményről hírt adnak, ami üzemünkben történik.

Felszabadításunk óta nagy változások mentek már át minden postás dolgozó felett. A postások helyesen döntenek a Pártunk eszméivel, eredményeivel az avultat, a tudatlanságot és hangot ad a tömegnek szavának. Azaz a postás dolgozók segítik az éles fegyvert, — a sajtót, — hogy a múlt átkos örökségeit lerázzák magukról, s maguké a tegyék az újat, hogy helyesen tájékoztassanak a világpolitika minden kérdésében.

Nézzük most magukat a levelezőket: Hogy érzik át ezeket, miről írnak leveleikben?

Békéscsabai levelezőnk Maur Emil helyesen ír az egyéni felelősség hiányáról, konkrétan pl. azzal, hogy a hivatalvezető a hozzáfutóknak egy-egy problémáira nem ad határozott választ, hogy a szakszervezeti napon is „úgyes manóval” másra terelte a szót. Levelezőnk szövegében azt is, hogy a vezető

az „egyéni felelősséget igyekszik megosztani és áthárítani az üzemi háromszögére”.

De jól ír pl. a kritikáról is levelezőnk, amikor ezt írja: „Békefelelőnk felhívta az SZB-titkár figyelmét, hogy építő kritikáját személyes tapasztalataiból és meggyőződéséből merítse, ne úgy, hogy „hallottam...”

Levelezőnk még megemlíti, hogy legközelebb áthívják a szegedi SZB titkár tapasztalateserére.

Egri levelezőnk Lutter Imre egész sor üzemi problémát ír le leveleiben, „ami a legtöbb postás dolgozó sérélmé is, amelyeket igen sokszor, járadtan vagy elképedve egyszerűen tudomásul veszünk”.

Hyen pl., „hogy a hosszabb szolgálati időt tartó alkalmazott kevesebb fizetést kap, mint a rövidebb szolgálatú. Van nek 8 óráról 10 órára való átváltás, mint az időntúli indítás, érkezés, esti távbeszélőszolgálatok. Tehát városban vagyunk. Kötélvezés

túlóra-szolgálatra, de nemhogy túlórárt kapnánk, de fizetésünk is kevesebb lesz”.

Levelezőnk így folytatja: — „Miért kellett 3 szabadságosítási tervet készíteni, ha az ütemterv szerinti szabadságunkat az igazgatóság nem tudja biztosítani?”

Levelezőnk a bűrtöről is ír.

„Miért nem lehet a hivatalokat íróasztali lámpával ellátni? Két év után 20—30 rendelő után lámpa még nincs, mert az csak másodrendű felszerelési tárgy.” „En ugyan elsőrendű fel-

szereleli tárgynak tartom, de mivel már meguntam a rendeléseket, így a választ tudomásul veszem.”

...le sem lehet írni, hogy milyen megaláztatásban van a falusi hivatalvezetőnek részük, amiért alkalmi kölcsönt kért asztal és szék mellett kell dolgozni.”

Levelezőnk levele végén hozzátesszi:

„Természetesen tudom, hogy nem lehet mindent egyszerre megoldani. ...En az öt éves tervünk sikeréért akarok harcolni és nem megakasztani.”

Kecskeméti levelezőnk az ország második interkomponájának bekapcsolásáról tudósít. Ezt írja: „A központi elkészítése az öt éves terv első lépésének, kimagszó eredménye.” Alapos műszaki leírás után így folytatja: „1949. októberében kezdte meg működését a helyi automata és nem egészen egy évre rá elkészült az interautomata is. A központi elkészítése jóval határidő előtt történt, mert készítői átérezték, hogy minden kis csavar és minden kis huzalocská, amit a központba beépítenek, népi demokráciánk további fejlődését jelenti és a Szovjetunió vezette békéltábor erősíti.”

Kecskeméti levelezőnk és általában a többiek leveleiből is kiscendült, hogy a békét meg kell őrizni a háborús uszítókól.

„Részt veszünk a terménybegyűjtési versenyben. Minden egyes begyűjtött gabonaszem a béke erőit növeli és elűzi a háború rémét, szenvedését, amiből az itt lakóknak is bőven volt része. Sok dolgozónak egy életen át összegyűjtött csekély kis bűrtörzsa és ruházata ment tönkre egyetlen nap alatt. Ezért dolgozunk, hogy ez a szörnyű eset ne ismétlődhesen meg.”

Balsai levelezőnk — Kiss Károly — egy lapunkban megjelent tápi cikket idéz és segítséget kér Baktalórántháza posta problémájának megoldására. „Ha annak idején a sokkal veszélyesebb Tápra intézkedést tudott a szerkesztőség kiharcolni, akkor itt is tud intézkedéseket kéri. Nincs-e itt valamilyen ellenséges akció, mely megakadályozza a postának a kiutalt biztonságos lakásba való átköltözését? Miről van itt szó? Elmondja levelezőnk:

„Baktalórántházán a posta elhelyezése nem biztonságos. A táviratokat távbeszélőn adják és veszik úgy, hogy azt mindenki hallja. Megtörténik, hogy egy NY részére 50—60.000 forintot ellátmányt kell kéri Nyiregyháztól. A telefonban annyira hangosan kell beszélni és kiabálni, hogy a hivatalból 30—40 méterre lévő k is minden további nélkül hallhatják az ellátmányt kérő távirat beolvasását. Altiszti szaktársunkkal nem egyszer előfordult, hogy az állomásról jövet megkérdezték és megmondták neki, hogy mennyi ellátmányt hoz a pénzeszámbán.”

„Egy kicsit elgondolkodtató jelenségek, ha figyelembe vesszük, hogy nem is olyan régen a nyirbogyányi hivatalban rablás történt és a hivatalban egyáltalán semmi biztonsági berendezés nincs. Az utcára néző ablakban sem keresztvas, sem vasrács.”

Levelezőnk még megjegyzi, hogy annak ellenére, hogy a postának rendes helyet utaltak ki, amiért a posta bért fizet, az igazgatóság nem csináltatta meg, s ezért most más szírnék utaltak ki.

Kunmadarasi levelezőnk leveleiben leírja, hogy hivatalukba télen befűt a hó s a hivatal rendbehozását kérték. Meg is ígérték, s már a munkásokat várták, amikor másfél hónappal ezelőtt kapott egy rajzokkal szépen megcsépelt akciónomát az igazgatóságtól r. u. rendelettel: „A tervezett rendelet nem gazdaságos, figyelje a hivatal jobb elhelyezési lehetőségeit”. Elhelyezési lehetőség más nincs, tehát megoldás: a jelenlegi kell megcsinálni.

Benczur Pál levelezőnk ezt írja levele végén: „En felsőbb hatóságom utasításait mindig kritika nélkül, maradéktalanul végrehajtom, s ha rólam van szó, nem is panaszkodom.”

Azonban 3 évig a Szovjetunióban voltam hadifogoly, magamon tapasztaltam ott, hogy a legnagyobb érték az ember. Minden üzemben azt láttam, hogy a munkás egészsége, szociális védelme az első.”

Levelezőnk lapunk segítségét kéri ebben a kérdésben.

ÚJÍTÁSOK MÁJUS HAVÁBAN

A közlekedés- és postaügyi minisztérium újítási osztályának jelentése szerint a benyújtott újítások után a várható évi megtakarítás 6,396.000 Ft. A folyó évben az eddig elért várható megtakarítások összege 24,541.000 Ft. Az elmúlt év azonos hónapjához viszonyítva, ez igen komoly fejlődést mutat.

Az eredmények elérésében komoly része van a postának is.

A folyó év első 5 hónapjában a postától benyújtottak 1611 újítási javaslatot, ebből elfogadtak 330-at. A várható évi megtakarítás 4,074.000 Ft, a kifejezett díjak összege 89.756 Ft. (Erdekes volna utánanézni, hogy az 1611 benyújtott újítási javaslatból miért csak 330-at fogadtak el?)

A benyújtott újítási javaslatok május hónapban szakágak szerint a következőképpen oszlanak meg: postaiüzleti 196, távközlési üzleti 55, távközlési műszaki 82, egyéb műszaki 28.

A Postafőosztályon megtartott újítási értekezlet rámutatott a hibákra és azok okaira, melynek következtében a bizottságokat decentralizálták. Ez az intézkedés — mint a fentiekben is látható — komoly eredményt hozott a hátralevő javaslatok elintézésére. Azonban ez az eredmény sem elégséges, az újítási ügyintézkedés még mindig bürokratikus. Az újítási ügyeket az állami (postai) ügyintézés módján kezelik, s ez a lényeges népgazdasági jövedelmeket magukban rejtő javaslatok elintézését feleslegesen késlelteti.

Megállapítható az is, hogy bár az elintézetlen javaslatok száma csökkent, az elutasítottak ugyanakkor emelkedtek, tehát a bizottságok dolgoztak ugyan, aminek eredményeként kis mértékben az elfogadott javaslatok száma is növekedett.

Azonban a nagyobb gazdasági értéket jelentő javaslatok helyett inkább a könnyen eldönthető és elutasítható javaslatokkal foglalkoztak.

Mindezekből megállapíthatjuk, hogy a postánál a bürokratikus ügyintézés helyett mindinkább az önálló intézkedést és kiadományozási joggal felruházott decentralizált ügykezelésre kell törekednünk, s akkor az eredmények sem fognak elmaradni.

Hábori György

Az újítómozgalommal kapcsolatosan fel kell hívni az illetékesek figyelmét a fentiekben kívül arra, hogy komolyan vizsgálják meg: mennyiben realizálódnak az elfogadott újítások által elérendő megtakarítások? Hogy az elfogadott javaslatok kellő mértékben és minden esetben bevezetésre kerülnek-e? Eddig az újítómozgalommal ezzel az oldalával keveset foglalkozott a szakvezetés, pedig ennélkül az egész újítómozgalom eredménytelen, öncélúvá válhat. (Szerk.)

PÜSPÖKLADANY. — A pályaudvari brigád versenyben áll Füzesabony dolgozóival. A megalakított A-B-brigád minden egyes tagja őrt áll, hogy a leveleknél stb. ne álljon be késelem a kézbesítés, illetve a továbbításnál. Sok visszajelzést küldtek, de kaptak is. Különösen eleinte. Most már azonban meglátszik a gondosabb irányítás eredménye, kevesebb a visszajelzések száma.

NYIREGYHÁZI LEVELEZŐNK JELENTI: Szép eredménnyel zárult a szakallásztípus-vizsga. Jutalmat kaptak: Erdős Mihály Nagyálló, Huszthy László Tiszalók, Plösz Sándor Dombóvár, Pálcz János Nyiregyháza és P. sziniszti István Búdszentmihály.

KECSKEMET: Elkészült és megkezdte működését Kecskeméten az ország második interautomata központja. A központ elkészítése az öt éves terv első tervének kimagszó eredménye.

GACSÁLYROL JELENTIK: Gacsály posta két dolgozója szabad délutánján a kertekből egy kosár faenyvet gyűjtött, amit nagyszerűen tudnak használni dextrin helyett. Így Gacsály nem tart igényt ragasztóanyagokra. A gacsályi szaktársak példájuk követését ajánlják.

CEGLED. — A taggyűlésen szóvalatték, hogy a Kecskeméti folyó párosverseny eredményeit április 15-től június 5-ig nem hozták a hivatal tudomására. — A dolgozók közül idáig 3 gyermek és 6 felnőtt élvezte az üdülési örömeit. A dolgozók szövélettek azt is, hogy nagy fáradtságba került az üzemi étkeztetés megindítása, aminek eredményeképpen a helyi mozgókonyhán étkezők ebédenként 1 forint térítést kapnak.

SÓPRON. — Műsoros-estével egybekötött MHK-pályaválogató ünnepséget rendeztek a soproni dolgozók július 1-én. A műsor után vidám táncra perdtú a fiatalok s sokáig hallatszott a víg nótás, a csengő kacagás, hirtetve a postás dolgozók jókedvét, hirtetve, hogy a szocializmus építése vidám életet biztosít minden dolgozó számára.

Legyen a vezetés határozott, a rendeletet úgy fogalmazzák meg, hogy azt ne magyarázthassák így is, úgy is

A budapesti igazgatóság válasza a „Nagyobb lelkiismeretességet a bérézzel kapcsolatos rendeletek végrehajtásánál” című cikkiünkre

A Postás Dolgozó folyó évi 12. számában megjelent „Nagyobb lelkiismeretességet a bérézzel kapcsolatos rendeletek végrehajtásánál” című kritikával kapcsolatban kérjük az alábbi észrevételeink közlését:

A lapban közölt főosztályi rendelet, amelyet a Postás Dolgozó tudósítójának helyes megállapítása szerint május hó 25-én kelteztek, s amely valóban június hó 1-én érkezett a budapesti postaigazgatóságra, június hó 2-án került az illetékes előadó kezébe. A Postás Dolgozó helyes kritikát gyakorolt akkor, amikor rámutatott arra, hogy ezt a rendeletet azonnal továbbítani kellett volna a dolgozók felé. Nem kétséges ugyanis az, hogy az ügy elintézése késedelmet szenvedett.

Ennek a késedelemnek igazolására nem fogadjuk el az előadónak azt a védekezését, mely szerint a beérkezés napján történt intézkedés esetén nem kaphatták volna meg a hivatalos rendeletet oly időpontban, hogy azt még a júniusi munkalapok lezárásánál hasznosíthatják volna. A munkalapot ugyanis a tárgyhónapot követő 5-ig kell a bérelszámoló szerveknek megküldeni, eddig a határrnapig a hivatalnak csak kivételes esetben kaphatják volna kézhez a rendeletet.

Inkább elfogadhatónak tartjuk azonban azt a megállapítást, hogy a fent elmondottak mérlegelése után az előadó kívánatosnak tartotta, hogy egyes kérdéseket magával a Főosztállyal tisztázzon. Célszerűbbnek tartotta ugyanis azt, ha a rendelet határozottabb szövegében jelenít volna meg. Az a felhívás ugyanis, amely „kívánatosnak” tartotta a kézbesítő szaktársak Fium 240 óras kategóriába való besorolását és amely arra figyelmeztette a hivatalokat, hogy „akkor járjanak el helyesen”, ha 240 óras kategóriába sorolják a kézbesítő szaktársakat, a hivatalok részéről különböző elbírálásra talált.

s az egységes eljárás akadályává vált.

Egyes hivatalok a felhívás ellenére sem sorolták a kézbesítő szaktársakat a kívánt kategóriába, s ezzel egyrészt a bérelszámoló munkáját megnehezítették másrészt eljárásukkal bérelszámoló elidegítővé válhattak.

Elindult a 100.000 km-es mozgalom a posta Járműtelepén

1950 május elején Pálfi Pál elmondta a gépkocsivezető odaállt az osztályvezető elé és bejelentette, hogy miután a Szabad Népből értesült, hogy a gépkocsivezetőknél a „Büszke Sztálin” cím elnyeréséhez 100.000 km-t kell fűdarab-csere nélkül megtenni, ezért ő elhatározta, hogy Rába-Szuper gépkocsijával elsőnek indul el a 100.000 km teljesítéséért. Ugyanakkor felhívta szaktársait is, hogy minél többen vegyenek részt a postai gépkocsivezetők közül a mozgalomban.

Pálfi szaktárs felhívása versenytáblára került s a Járműtelepen elindult a 100.000 km-es mozgalom.

A felhívás után a szakvezetés kidolgozta a postai gépkocsikra és postai szolgálati adottságokra a műszaki feltételeket. Az üzemi pártszervezet és szakszervezet a népművelő és bizalmiak útján röpgyűléseken és egyéni agitációval mozgósították a gépkocsive-

Az igazgatóság véleménye szerint helyesebb lett volna a rendelet határozottabb és olyan megszövegezése, amely minden kétséget eloszlatott volna.

Az ügygel kapcsolatban még egy szempontra kívánok rámutatni, s építő kritikát akarunk gyakorolni a Főosztály felé, mert e hiba kiküszöbölése előbbre viszi a bürokrácia elleni harcunkat, amelyet mindannyian szolgálni akarunk. Megítélésünk szerint az lenne helyes, ha a Főosztály a hasonló sürgős és főként általános érvényű rendeleteit nem az igazgatóság útján közölné az ország valamennyi hivatalával, hanem a PRT-t használná fel ezek közzétételére. Ezen az úton nemcsak tetemes papír és munkaidő volna megtakarítható, de elejét vennék hasonló késedelmek ismétlődésének is.

Ettől függetlenül a budapesti igazgatóság is le kívánja vonni az eset-tanulságait és a jövőben még nagyobb gondot fog fordítani a gyors ügyintézésre. Ennek jegyében tért át július 10-től kezdődően az igazgatóságok közül elsőnek a régi és elavult központi iktatási rendről a közigazgatási rendszámokon alakuló osztályi iktatásra.

FODOR ISTVÁN,
az igazgatóság vezetője helyett.

Komplex-brigád alakult a pécsi interkompon dolgozói és a vasúti telefonkezelői részvételével

A pécsi postaig. interkomponosai és a vasúti telefonkezelői, a 19-es távirádmesteri szakasz dolgozói június 17-én komplex-brigádot alakítottak. A brigád célja:

1. A vasúti 500 km-es mozgalom. 2. A vasúti 2000 km-es mozgalom. 3. Az 1950. évi várható erős őszi vasúti forgalom lebonyolítása körül az ügykörbe vágó és jelentkező feladatot elvégezzék úgy, hogy a fentiek megszervezésénél és végrehajtásánál a telefonszolgálatnál nemcsak akadály ne merüljön fel, hanem a mozgalom sikere, gyors és gazdaságos elintézése biztosítva legyen.

A szakvezetés a kezdeti nehézségeket (mint pl.: hogy többen is váltják egy gépkocsin egymást, vagy a lefutott kocsi százalékos kiértékelése stb.) áthidalta és tudatosította a dolgozók között, hogy a postai szolgálat szükség-szerű adottságai között is lehet a 100.000 km feltételt teljesíteni.

Ma az ország postai gépkocsivezetői közül 35-en vállalták a 100.000 km teljesítését és 200-an tettek hosszútávú versenyfelajánlást, a mozgalom egyes pontjainak teljesítéséért, mert tudják, hogy minden liter megtakarított üzemanyag, minden több-litrométer egy-egy csapás az imperialista háborús uszítók terveire.

Kik utasítják vissza a lealázó borraalót?

Szolnok 1. kézbesítő szaktársai röpgyűlésen tárgyalták meg a szentesi szaktársak felhívását és határozataiban mondták ki, hogy ők is visszautasítják a lealázó borraalót. Ez Szolnokon egészen természetes is, hiszen ahol az A-B mozgalmat a kézbesítő szaktár-

sak olyan jól segítik, mint Szolnokon, ott az annak a jele, hogy az öntudat is megfelelően fokozott.

Hasonlóképpen visszautasították a borraalót Zalaegerszeg és Kúndar-ras kézbesítő szaktársai is.

Büszkeségeink, akik az élen járnak.

Bakó István, Csatlós Imre, Gerecsér István.

FEHÉRGYARMATON BAKÓ ISTVÁN kezelő szaktárs jár az élen a munkában. Vállalt kötelezettségét 200 százaléka teljesítette.

Kerületében nincs rádióhallgató, mert Bakó István szívós, nevelő munkával elérte, hogy mindenki bejelentette rádióját.

VASAROSNAMÉNY LEGJOBB DOLGOZÓJA CSATLÓS IMRE kézbesítő szaktárs. Normáját hónapok óta 120 százaléka teljesíti. Eredményeinek legjobb biztositója, hogy Pártunk irányvonalát betartja és szolgálata közben csak egy gondolat foglalkoztatja: minél többet, minél jobban elvégezni.

ÖZV. GERENCSE ISTVÁNNÉ. FŐPOSTA. Igen nagy szak tudású, jól képzett dolgozó. Átlag havi teljesítménye 160 százalék, a legutóbbi hónapban azonban már 174 százalékos teljesítményt ért el. E kiváló eredményét jó munkamódszerének köszönheti, fejből tudja az összes díjtételeket, azon kívül igen udvarias a felekkel szemben. Jó munkamódszerét átadja többi társainak is.

Hogyan és miért történhetett meg...

A postafőosztály 1947. évi február 26-án Zimányi János postaműszaki igazgató ellenjegyzési eljárást rendelt el. Az elsőként jegyzési bizottság, többszöri elhalasztás után, 1949. augusztus 26-án állásvesztésre ítélte. Fellebbezés folytán végül 1950. május végén jogerős lett az állásvesztésről szóló határozat. A jegyzési bizottság helyes, ehhez kétség nem fér. De vajon miért húzták ezt a jegyzési ügyet, amely nyilvánvalóan csak állásvesztéssel végződhetett, több, mint 3 évig s ezzel lehetővé tették Zimányi János volt postaműszaki igazgató részére, hogy ezalatt az idő alatt, több mint 13.000 forintot „kaphasson” a magyar dolgozó

nép pénzéből „életmészi illetmény” címén. Talán azért, mert a postakincstár tehergépkecskijait az infláció nehéz idejében felhasználta különböző jeketejuvarkokra s ezért több mázsra árpát, búzát, élelmiszert fogadott el ellenszolgáltatásként saját magának akkor, amikor a magyar dolgozók áldozatát vállalta, építették újjá az országot; a tájai telefonközpont újbóli létesítése alkalmával állomásenként bort fogadott el, amely 112 liter tett ki. Sőt odáig ment, hogy Miskolcon aranyért többesítő államásokat szerelt fel. Utazási számlát megmagasította és annak ellenére, hogy kincstári motorkerékpár járt, a megtett ju-

vardijakat is elszámolta. A posta dolgozóinak 1945. évi karácsony táján érkezett egy vagon szén teljesen ellenőrzés nélkül hagyta és emiatt igen nagy „hiányok” mutatkoztak a szénben.

A felsorolt „cselekmények” mindegyike maga után vonhatta volna a postától való azonnali elbocsátását, ha nem lettek volna „jóakarói”, akik 1950 májusáig húzták ezt az ügyet, mint a réteslészti és alkalmat adtak arra, hogy az üzérkedésből származó „jóvedelmén” felül még 13.000 forintot vágjon zsebre az állam, a dolgozók pénzéből.

Fellesszük a kérdést, vajon ki a felelős ezért?

AZ ÜZEMGAZDASÁGI ÉRTESÍTŐ

kétségtelenül egyre inkább helyesen tölti be feladatát s szakcikkeiben olyan témákkal foglalkozik, amelyek elősegítik postai tevékenységünk, s így természetesen, hogy az Üzemgazdasági Értesítő nagy segítséget jelent a dolgozók munkájához.

Legutóbbi számában „A postai ellenőrzés szűk keresztmetszetei” című cikkben foglalkozik az ellenőrzés kérdéseivel s többek között ezeket írja: „Egyenesen anakronizmusként hat ugyanis az a közelmúltban tapasztalt tény, hogy míg az illetékes körzeti felügyelő alig egy munkanapot fordított kb. 25.000 munkaegységű egyedül kezelő hivatal teljes és alapos megvizsgálására;

addig az igazgatóság távközlési ügyosztályának két kiküldötté egy-egy munkanapot fordított ugyanezen hivatal távközlési és az ellenőrzése alá tartozó egyik ügynökség ugyancsak távközlési részlegének „megvizsgálására” (!?)

Meg kell jegyeznünk, hogy a hivatalnál csupán két előfizető és 96 rádióengedélyes, az ügynökségnél pedig egy előfizető és egy rádióengedélyes van. E szemlék tehát nyilvánvalóan nem a posta, hanem a küldötték egyéni érdekét szolgálják, nem is szólva arról, hogy a kiküldő ügyosztály a helyes munkaergőgazdálkodás és önköltségsökkentés szempontjait e kiküldetéseknél teljesen figyelmen kívül hagyta...”

Helyesüljük, hogy az Üzemgazdasági Értesítő, ha általánosan is, de rámutat az ellenőrzés terén tapasztalható káros kinövésekre. Nagy haladás ez a már megjelent számokkal szemben.

De még helyesebb lenne, ha a cikkíró arra gondolna, hogy a hibák mögött mindig ellenség húzódik meg, jobboldali szocdemek, bércsalók, normalizátorok, a fegyelem durva megsértői, a klerikalizmus apostolai, mert ezek között bizonyára fel lehet fedezni a „tett” elkövetőit.

Ilyenekkel szemben pedig nincs helye a finomkodásnak: Kiírni nevüket, kitenni a közmegvetés tárgyának!

MIT OKOZ EGY ROSSZUL ÁLLÍTOTT BÉLYEGZŐ?

Az olvasható bélyegzőlenyomatok nagyban elősegítik a hivatalok A-B brigádjaiknak munkáját is. Mit is okozhat egy rossz bélyegzőlenyomat, illetve tévesen állított bélyegző?

A Budapest 7. postahivatalnál március 25-én az OTI feladott egy családvédelmi értesítőt. A hivatal „Kézpénznel bírtmentesítve” bélyegzője téves beállítás következtében február 25-i keltet mutatott.

A címzett a levél kézhezvétele után nagyon helyesen reklamálta, hol volt a levél egy hónapon keresztül, mikor

Zalaegerszegen az érkezési bélyegző március 26-át mutatott. Ugyanarra került a dolog, mely április hó 6-án indult el és július 4-én fejeződött be, tehát kerekén 89 napig tévelygett a bürokrácia útvesztőjében. Ezalatt az idő alatt megjárta 12 helyet, kapott 37 „ki — át” stb. aláírást és közjegyet. Dolgozott vele legalább 17 előadó meg nem állapítható órát — mindezt miért? Mert a Budapest 7. postahivatalnál rosszul fordították a bélyegzőt és az ellenőrzés is laza volt.

NYÁRI MOZIBÉRLET-AKCIÓ

Minden üzemben nagy érdeklődéssel fordultak a dolgozók a nyári mozi-bérlet-akció felé. Megértették, milyen nagy előnyt jelent az, hogy biztosíthatják maguknak azoknak a nagyszerű szovjet filmeknek a megtekintését, melyekhez az elmúlt évadban nem jutottak el.

A nyári moziévadban olyan kiemelkedő filmek kerülnek bemutatásra, mint a „Jégmezők lovagja”, „Volt egyszer egy kislány”, „Centerstár”, „Diadalmas Péter” és még számos emlékeztető szovjet film. Ezenkívül viszontláthatjuk a felszabadulás óta készült magyar filmeket is, köztük az „Egy aszszony elindul”, a „Szabóné”, s a tavalyi nemzetközi filmversenyen nagydíjat nyert „Talpalatnyi föld”-et.

Az idei mozi-bérlet-akció azért nagyjelentőségű, mert a bérletek kizárólag az üzemek és hivatalok dolgozóit közzött kerülnek terjesztésre, mozipénztáraknál nem válthatók meg. A hat szelvényből álló bérletek ára 2 forint, amely mind a hat esetben lehetővé teszi a csoportos látogatások alkalmával kapott kedvezmény igénybevételét.

üzenetek

Füle László, Cegléd: Örülünk, hogy levelező munkásságáért könyvtálatnak kapott. Szeretnénk ha továbbra is jó munkát végezne s nem adná át a levelezői megbízatást. — Maur Emil, Békéscsaba: Függetlenül attól, hogy hol van Postás Dolgozó levelező, szaktárs, amit lát, tapasztal, írja le és küldje be minden alkalommal. — Sp. 62. nyugdíjasai és özvegyei: Olvassák át figyelmesen a PRT-ben megjelent, BBI-vel foglalkozó közleményt. — N. L. Kábel 3: Szakszervezetünk anyagilag nem jutalmaz. A kiváló munkát végzőket indokolt esetben a szakszervezet jutalmazhatja az igazgatóság alappól. — Szédliget levelező: Keleti postára vonatkozó részt átküldtük a Keleti postára. — Szűcs F. Ágnes, Vajda: Levelet nem értjük. Kérjük világosabban megírni. — Gacsály: Kérjük a lapunkat nem kapó szakszervezeti tag szaktársak nevére s a lapot megindítjuk. — Jakab Ilona: Versét kultúrösztályunknak is átadjuk. — Debreceni levelezők: A vidéki távközlési üzemekről 1-2 hónapon belül újból kiadásra kerülnek. Levélben bővebben válaszolunk. — Nyugdíjasoknak: Nyugdíjasokat időről időre utasoztatás, a teljes napi önköltség (23 Ft) terítés mellett. A beutazást a területileg illetékes szakszervezeti bizottságtól kell kérni. — Szédliget levelező: Cikküket bármikor be lehet küldeni, azt folyamatosan felhasználjuk.

A „SZOCIALPOLITIKA”, a Szakszervezetek Országos Tanácsa kiadásában megjelenő szakfolyóirat júniusi száma cikket hoz a Szovietunió társadalombiztosításáról, a SZOT határozatáról az Országos Egészségügyi Szakszervezet munkája felett az üzemi táppénzkiadás kiterjesztéséről, az egészségvédelmi feladatoknak az állam által történő ellátásáról, a bizalmi munkájáról az üzemi konyha helyes vezetéséről, az egészségügyi intézményekben a klerikális reakció ellen folytatandó harcról, az Erdőközponthoz vezetett szociálpolitikai munkáról, az üdültetés eredményeiről és feladatairól, a kohó- és kemencéművek egészségére érdekében fogantatott intézkedésekről, a nversziszterítés felhasználásáról a Ganz Vagonban, a „Vörös Csillag” napközti otthon gyermekeinek egy napjáról, az OTI kecskeméti rendelőintézetéről. Külföldi szemle és számos rovat egészíti ki a gazdag számot.

HIREK

SZENTES. A Postás kultúreszport csongrád megyei viszonylatban a legjobbak közé tartozik. Jó munkájuk elismeréséért legutóbb 3 jutalomkönyvet kaptak.

BERETTYÓIFALU. — Jó eredményt zárt az áltátszi szakszervezet. A jelenlévő szaktársak között voltak kérgeskező öregek, vidám tekintetű fiatalok, akik bebizonyították, hogy szakmai és ideológiai téren is megállják helyüket.

SAROSPATAK. — (Területi csoport.) A június 25-én megtartott taggyűlésen könyvjutalomban részesült Zsibrai Mária pénztáros, Szerdahelyi Ilona Szab. h. felelős, valamint könyvjutalmat kaptak az április 4-i és május 1-i dekorációs munkák szervezői.

PECS. — Teljes számban csatlakoztak a dolgozók a taggyűlésen a Standard-gyári dolgozók felhívására. A taggyűlésen felolvasták a legjobb eredményt elért dolgozók neveit. Ezek a következők voltak: Fekecs Lajos utalványkiadó (150 százalék), Szalai Emília tvb. tudakozó (144 százalék), Tóth József értékkikár (144 százalék), Terleczki Edt tvb. kezelő (129 százalék), Minorits Jenő fiókbeosztó (132 százalék), Fehér Irén (181 százalék), Palotai János egyesített kézbesítő (126 százalék), és Nyilas Ádám egyesített kézbesítő (125 százalék).

A kétegyházi területi csoport levele Békéscsaba 1.

szakszervezeti bizottsághoz

Kedves Szaktársak! Nagy érdeklődéssel olvastuk a Postás Dolgozóban megjelent tanulságos kritikákat és önkritikákat. Írásotok minden sorából kicsendül az öntudat, hogy ti valóban tettekkel igyekeztetek hozzájárulni a szocialista Magyarország felépítéséhez.

Cikketekben azonban feltűnt, hogy szakvonalai, azaz termelési kérdésekkel nem foglalkoztatok írásotokban, e téren elhanyagoltok az önbírálatot.

Ugy gondoljuk, hogy takán ti, mint benneélők, nem is észleltétek ezeket a hiányosságokat, ezért mi, akik szenvedő részesei vagyunk a ti hibátoknak és hivatali szűk keresztmetszeteiteknek, engedjétek meg, hogy

szaktársi segíteniakarással felhívjuk figyelmeteket egy pár olyan hibára, melyek sürgős orvoslásra várnak.

Tudjátok-e, szaktársak, hogy a békéscsabai távközlési központ elégtelen működése következtében az egész délkeleti rész távközlési forgalma — különösen a délelőtti órákban — úgyszólván megbénul? Békéscsabát közvetlen vonalon hosszú percek alatt kell csengetni s az a tapasztalatunk, hogy a kezelő akkor is csak azért lép be, hogy közölje: „Azonnal jöjök”. ezután kb. 5 perc múlva jön csak vissza, vagy egyáltalán nem is jön); „Nincs tárcsahangom, nem tudok adni semmit” (azaz eltűnik); „Egy órán belül ne keressen semmit, csoportosan foglalt vagyok”; „Várjon a vonalban, míg tárcsahangom lesz” (és várjuk a tárcsahangot hosszú percek alatt).

Mennyi idő fecseklődik el, mennyi munkát tudnánk ezalatt végezni!

Mennyi bosszus megjegyzés a felek részéről, sőt mennyi törtölt beszélgetés! Tulzán nélkül mondhatjuk, hogy a tárcsahang körüli csúszkodásunk felborítja hivatali munkánk rendjét.

Ethiasszük kezelőnőket részéről a jószándékot. Azonban, azt tapasztaljuk, hogy sokszor idegesek, kapkodnak, panaszkodnak, dühöngenek és gyakran sírnak.

Szaktársak! Tudtok li minderről? Ha igen, nem található valami lehetőség a jelenlegi műszaki adottságok mellett is a segítségére? Nézzetek körül, kíséreljétek meg!

Másik nehéz kérdés a hivatalokban a távirat. Azok a hivatalok, amelyek távközlési adatként távirataikat, különösen sokat panaszkodnak ráik. A távirat mindig foglalt. Mindig vidékkel beszél. A mi tapasztalatunk szerint mindig „más vidékkel” beszél, ezért előfordult, hogy felvett táviratunk három órán át hever nálunk és néz ránk vádló szemekkel. (Az egyórás késés mindennapos.) Nincs a távirat létszáma körül valami hiba? Miért nincs legalább délelőtti két beültetés? Hiszen két távközlésiállomása van a táviratnak. Hallottuk, hogy a távirások brigádiban dolgoznak. Nem fogjátok meg rosszul ezt a kérdést?

Kérünk benneteket, vizsgáljátok meg az itt felvetett kérdéseket, keressetek módot a megoldásra,

harcoljatok Pártunk vezetésével a szűk keresztmetszet felszámolásáért,

mert mindnyájunknak, népgazdaságunknak fontos érdeke fűződik ehhez.

Ujházi László termelési felelős, Szabó Sándor t. cs. titkár.

Egy kapkodó rendelet, amely majdnem összetörte Szolnok 2-ben a jó versenymozgalmat

Szolnok 2-ben az A-B-brigádok vizsgálata közben kiderült, hogy a debreceni igazgatóság 6. osztálya — amely a munkaversenyekkel lenne hivatva foglalkozni —, nem jó példává jár elő a dolgozók munkaversenyének szervezésében. Sőt egyes esetekben ellentmondó rendelkezései kapkodásra vallanak. Szolnok 2-ben egy kapkodó rendelet majdnem összetörte a jó versenymozgalmat s így az A-B-brigádokat is.

Miről van szó?

Arról, hogy a debreceni igazgatóságon Perjes József rendeletet szerkesztett s azt június 13-án 17.595/1950 6. úo. számmal leadták Szolnok 2-nek. A rendelet a munkaversenyek újjászervezésével foglalkozik s irányt ad a hosszulejratú versenyszervezőkre.

A rendelet megvalósítása — mondanunk sem kell — alapos előkészítést, a dolgozókkal való komoly tudatosítást követelt meg. Amiben nem is volt hiba, hiszen a pártszervezet minden támogatást megadott a hivatalvezetésnek. A kérdést áttárgyalták, tudatosították. A dolgozók nekilendültek. Unnepéyes vállalásokat kötöttek. Jó egyéni munkálat akarták Pártunk bizalmát kiérdemelni.

Rá tíz napra, június 23-án, beültött a bürokratikus bomba.

Ez újra idézi a Főosztály 3900 (V) 15—1950. 3/d. rendelet kivonatát, mely többek közt így szól:

„A munkaverseny adatszolgáltatására vonatkozó eddigi rendeletek (kivéve a postai területekre vonatkozó rendeletet) hatályon kívül helyezem.”

A debreceni íg. rendelet gyorsan utasítja hát Szolnok 2-t, hogy „a hivatalnak tehát a versenyről — a további intézkedésig semmitte jelentést telerjesztjen nem kell. Egyéni és brigádiversenyek újonnan való megkötésére és adatszolgáltatására vonatkozóan később intézkedem.”

Igy szól a rendelet. Hogy a hivatalban a már 10 napja végzett munka felborítását látták és búzgón káromkodtak, azt elképzelhetjük. De úgy látszik, hogy a jókívánatok özöne valami titkos adón még Debrecenben is eljutott, mert

június 29-i keletbelyegzős lev. lapon újra értesíti az igazgatóság Szolnok 2-t, hogy:

„A hivatalt a június 23-i rendeletben foglaltak nem érintik. A június 12-i rendeletet értelmében a versenyt továbbra is szervezze és adatszolgáltatást július 9-ig ide terjessze le.”

Ime, léleknelküli munka az igazgatóság részéről vagy az ellenség tudatos kártevése, hogy szétzúzza a szocialista versenymozgalmat? Mindenesetre az ügy fölött szó nélkül elmenni nem lehet. Érdekes az ügyben, hogy a ren-

deleken Perjes József szerepel az ügy előadójának.

Az ügyiratot első ízben Ceglédi Lajos írta alá s másodszor Patonai József, harmadszor újra Ceglédi Lajos írta alá. Azaz a kiadmányozónak valószínűleg nem is volt tudomása erről a lelketlen trüklizéssel, amit ebben az ügyben csináltak. S így valószínűleg azt sem tudják, hogy milyen kárt okoz az, ha a vezetés kapkodó, rendeletet ad ki és visszavon.

Nem, ez nem Pártunk politikájának az érvényesítése s nem kommunista munkamódszer!

Gondolkodjunk-e, vagy hübelebalázs módjára dolgozzunk?

Szombathelyi levelezők jelentik: Pécsen április 5-én az egyik hivatalos szerv feladott egy közönséges levelet, amelyben két szolgálati könyv volt. A pécsi postai igazgatóság május 9-én a feladó szervtől értesítést kapott, hogy a levél Szombathelyre nem érkezett meg.

Az igazgatóság nyomozást indított. Az ügyirat vándorolt Pécs 1., Budapest 72., újra Pécs 1., Nagykanizsa 2., Szombathely 2. hivataloknál. Jegyzőkönyvek, feloldalas jelentések születtek meg. Csak éppen a kézbesítő hivatal, Szombathely 1-et feleltették el megkeresni, mi van a reklamált levéllel? Végre június 19-én Szombathely 1-be érkezett az ügyirat-csomó. Itt megrálapították azonnal, hogy az április 5-én feladott kiadmányt Szombathely április 6-án szabály szerűen kézbesítette, csak a címzett hatóság nem az érdekelt előadónak adta ki a levelet, hanem másnak.

A tanulság ebből az, hogy mielőtt egy ügyiratot átjára bocsátanánk, legelőször is az illetékes kézbesítő hivatalt kérdezzék meg, így akkor elkerülhető, hogy egy hatalmas aktacsomó szülessen meg.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Postaok Országos Szabad Szakszervezete.

Felelős kiadó: MESZÖLY GEZA.

Felelős szerkesztő: BASTA REZSO.

Szerkesztőség: és Kiadóhivatal: Budapest, VI., Deácz-utca 27.

Megjelenik minden hétfőn és 15-én

Telefon: 424-967.

Szakszervezeti tagoknak díjtalan.

Nyomatott a Szikla Lányomda NV

környögepein

Felelős ny. ndavezető:

POVARNY JENŐ